

OBAVIJESTI VOJNOG ORDINARIJATA
Službeno glasilo Vojnog ordinarijata u Republici Hrvatskoj

Izdavač:

Vojni ordinarijat u Republici Hrvatskoj
Zagreb, Ksaverska cesta, tel: 01/46 70 660, 46 70 659, (37 84 489-MORH)
faks: 01/46 70 662
www.vojni-ordinarijat.hr
e-pošta: vojni.ordinarijat@morh.hr

Odgovara:

Mons. Juraj Jezerinac, vojni ordinarij

Uredio:

Mladen Čobanović

USKRSNA PORUKA VOJNOG ORDINARIJA	5
SVETA STOLICA	9
Izlaganje apostolskog nuncija Alessandra D'Errica	9
HRVATSKA BISKUPSKA KONFERENCIJA	10
Biti učenikom znači nositi drugima Isusovu ljubav	10
Priopćenje sa 16. zajedničkog zasjedanja HBK i BKBIH	11
O potrebi temeljnih suglasnosti i stvarne solidarnosti u Hrvatskoj, Europi i svijetu	12
VOJNA BISKUPIJA	15
IZVJEŠĆA I DOGAĐAJI	15
Ispraćaj 23. HRVCON-a u ISAF	15
Sakrament potvrde u Vojnom ordinarijatu	15
Duhovna obnova za članice Udruge „Žene u Domovinskom ratu“	16
Uveden u službu kapelan za PU karlovačku	18
Premинуo p. Ante Vukoja, DI	18
20 godina “Bijeloga puta”	20
Bliža priprava lourdskog hodočašća	20
Križni put Hrvatske vojske i policije	21
LJETOPIS VOJNOG ORDINARIJATA	22
PROPOVIJEDI VOJNOG ORDINARIJA	30

Sretan Uskrs je samo Sveti Uskrs!

Ovu uskrsnu poslanicu pišem vama, dragi svećenici, pomoćnici i djelatnici, koji ste u poslanju i službi Vojne biskupije, vama, poštovani djelatnici Ministarstva obrane, vojnici, dočasnici i časnici Oružanih i Redarstvenih snaga Republike Hrvatske, svima vama, dragi vjernici koji ste mi povjereni u duhovnoj i pastoralnoj skrbi. Neka vas, živu Crkvu, koja djeluje u vojnim i redarstvenim kapelanijama naše biskupije obasja uskrsna Kristova nada!

Kristova poruka uskrsnuća koja odzvanja u našim crkvama uvijek je poruka radosti i slavlja: Isus je pobijedio smrt, uskrsnuo je! Ova poruka čini temelj naše vjere. Sveti Pavao obraća se kršćanima u Korintu riječima: „*Ako Krist nije uskrsnuo uzaludna je naša vjera*“. U slučaju da Isus nije uskrsnuo on ne bi bio ni Bog i posljedično tome ne bi nas oslobodio od zla i od smrti. Upravo zbog toga, poruka Uskrsa je uvijek poziv na uzvišeniji život. „Kao što je svet Onaj koji vas poziva, i vi budite sveti u svome življenju. Ta pisano je: Budite sveti, jer sam ja svet“ (1 Pt 1, 15).

Potreba sreće

Izjava jednog suvremenog mislioca: „*Čovjek ima potrebu za nečim drugačijim od zemlje...!*“ Ovo iskreno priznanje govori da u nama postoji neko iščekivanje nečega što ne znamo točno odrediti: svi, u dubini duše, osjećamo veliki poziv, ali istodobno ne uspijevamo razumjeti kako bismo ga mogli ispuniti. Tijekom stoljeća „*trgovci sreće*“ i „*neovjerni prodavači raja*“ su često nudili različita rješenja. Govorili su: kultura će usrećiti čovjeka! Ali nije bilo tako. Govorili su: napredak će usrećiti čovjeka! No nije bilo tako. Rekli su: blagostanje će usrećiti čovjeka! Ali ni ovaj put nije bilo tako. Zatim su rekli, a to je bio posljednji prijedlog, da će sloboda od svakog moralnog zakona čovjeka učiniti sretnim. Promašaj ovog prijedloga svi skupa sada gledamo. Drugi jedan autor je, gotovo s prijezirom, izrekao ovu provokaciju: „*Jeste li sposobni pomladiti svijet, da ili ne? Evanđelje je uvijek mlado; vi ste ti koji ste postali stari.*“ Danas naviještamo mladost Evanđelja i prepoznajemo poziv upućen čovjeku koji se zove Uskrsnuće, jer postoji Uskrsli!

Potreba dobre vijesti

Sveti Pavao, kad je stigao u Atenu da bi propovijedao o ovoj uzvišenoj vijesti, pronašao je oltar s neobičnim natpisom: *Posvećeno nepoznatom bogu!* Naime, Atenjani su, iz straha da ne zaborave koje božanstvo, posvetili jedan oltar nekom mogućem „*nepoznatom bogu*“. Sveti Pavao je iskoristio priliku i rekao: „*Atenjani! U svemu ste, vidim, nekako veoma bogoljubni. Doista, prolazeći i promatrajući vaše svetinje, našoh i žrtvenik s natpisom: Nepoznatom Bogu. Što*

dakle ne poznajete, a štujete, to vam ja navješćujem. Bog koji stvori svijet i sve na njemu, on, neba i zemlje Gospodar, ne prebiva u rukotoorenim hramovima; i ne poslužuju ga ljudske ruke, kao da bi što trebao, on koji svima daje život, dah – i sve“ (Dj 17, 22-25). I zaključuje: „I ne obazirući se na vremena neznanja, nutka sada Bog ljude da se svi i posvuda obrate jer ustanovi Dan u koji će suditi svijetu po pravdi, po Čovjeku kojega odredi, pred svima ovjerovi uskrisivši ga od mrtvih“ (Dj 17, 30-31).

Mali broj Atenjana je povjerovao u Pavlov navještaj: naime, teško je vjerovati u dobru vijest; teško je izdignuti svoj pogled iznad zemlje; teško je prepoznati da naše iščekivanje ima odgovor u daru, u Božjem daru: Uskrsnuću! Dakle, i mi danas, na jedan trenutak, želimo postati sumnjičavi poput Atenjana, želimo postati zahtjevni poput onih koji ne vjeruju... i pitamo apostola: Kako možemo povjerovati ovoj nadi koju nam naviještaš? Kako možemo povjerovati da je Krist uskrsnuo? Sveti Pavao nam odgovara i kaže: „Ja sam ga susreo! Ne želite vjerovati mojoj riječi? Vjerujte onda mojem životu. Moj život je pred vama: bijah progonitelj, a sada sam apostol; promjena ove naravi ne događa se bez razloga. Bijah hulitelj Krista a sada sam vjernik; svoj život sam dao za Krista: nitko ne dopušta biti ubijen za neku utvaru. Da Krist nije uskrsnuo, ja se nikada ne bih mogao suočiti s naporima apostolata, kušnjama, progonstvima, mučenjem i smaknućem!“

Glasu svetoga Pavla pridružuju se glasovi mučenika kroz dvije tisuće godina kršćanstva. Oni kažu: „Ima nas na milijune, od svetog Stjepana do Maksimilijana Kolbea, blaženog Alojzija Stepinca i mučenika današnjih dana. Dali smo život za Krista: nismo uzvišeni, već vjerni(ci). Proučite povijest i dokumente o životima svetaca pa ćete se uvjeriti kako se to ljudskim riječima ne može objasniti! Naime, da Krist doista nije uskrsnuo, očito bi se bila ugušila

sama mogućnost vjere u njega. Ako se nastavlja, znači da je Krist živ: živ je jer je Uskrsli!“ Glasovima mučenika pridružuju se glasovi svetaca. Ako detaljno ispitamo povijest, jasna pogleda, posvuda ćemo otkriti znakove Uskrsloga.

Sveci – pedagozi ostvarenja

U nijednom drugom slučaju kao u životima svetaca ostvarila se znakovita jednadžba K. Bartha: „Živjeti znači ljubiti“, koja potvrđuje uskrslog Krista. Ovaj hod svetaca je, dakle, potrebno sve bolje uočavati i učiniti ga dostupnim, da ga svi vjernici koji nose u sebi ideal kršćanskog savršenstva, mogu slijediti. Svet je onaj čovjek koji izvanrednu Božju ljubav nosi u sebi kako bi ostvario sve ljudske vrijednosti i iz svog okruženja uzeo svoj dio tereta i bijede, stoga postati svetim znači do krajnjih granica ostvariti naše osobne resurse, identificirati se što je više moguće sa savršenim čovjekom, Kristom, da bismo bili svjedoci pred svijetom koji nas okružuje. Svetost je stanje onoga koji što je više moguće ugrađuje božansko u ovaj svijet, do krajnosti razvijajući svoje prirodne sposobnosti, intelektualne i moralne.

U svecima želimo otkriti ono što ih povezuje s nama, a ne ono što nas razlikuje i odvaja, želimo ih staviti na našu razinu; otkriti kao braću u našim naporima, kao sudionike zajedničkog teškog zemaljskog stanja. Svjesni smo potrebe prisutnosti Božje milosti na putu svetosti, mudro potkrijepljene Pascalovom izrekom: „Da bi neki čovjek postao svecem bezuvjetno je potrebno djelovanje Božje milosti; tko u to sumnja ne zna ni što je svetac ni što je čovjek“.

Svetost, dakle, ostaje nadnaravna stvarnost koja se ne rješava čisto ljudskim naporima, niti naturalističkim usavršavanjem. Ona ima svoj

izvor u Bogu, Kristovom Duhu, koji razlijeva ljubav u srca vjernika (usp. Rim 5, 5). To je stvarnost koja se ne može svesti na čisto ljudsko usavršavanje. Put i dinamizam svetosti jasno pokazuju da je polazišna točka uvijek sam Bog, Sveti. Glavni Božji atribut je, naime, upravo svetost, i onda kada se oslanja na pravednost, ljubav, milosrđe. Da bi opisala Božju narav Biblija se ne utječe toliko kategoriji „savršenstva“, koliko više „svetosti“ i „milosrđu“. Zakon svetosti u Starome savezu (Lev 17 – 26) zahtijevao je svetost upravo stoga jer je Bog svet.

Sveci, naprotiv, nisu bili izvanredni likovi, već milosrdne i mudre osobe (usp. Pnz 33, 3; 1 Kr 2, 9; Ps 30, 5), koje su željele ostati vjerne Bogu i njegovom zakonu, i koje su živjele u očekivanju Dana Gospodnjeg, kada će on izliti duha posvećenja, svoga Duha Svetoga na svako tijelo da bi ga posvetio (Jl 3, 1-5). Poslanica Hebrejima govori o svecima kao o „velikom oblaku svjedoka“ (Heb 12, 1), i u taj veliki broj uključuje i patrijarhe, suce, kraljeve, proroke. Prema Pavlovim spisima ono što je jednom bilo dopušteno samo nekima, sada je dopušteno svima: svi članovi zajednice se zovu „sveti i izabrani“, kao što se može zaključiti iz uvoda u poslanice. Sama Crkva je shvaćena kao zajednica svetih, dionicom općinstva svetih, *communio sanctorum*.

Samo je Bog onaj koji posvećuje. Bog u Isusu Kristu. Isus Krist je Svetac Božji, odbačen od ljudi, umro na križu radi našega posvećenja, da bi nam ponovno bio darovan u uskrsnuću: Krist je naše posvećenje (usp. 1 Kor 1, 30), njegov Duh Sveti nas posvećuje (2 Sol 2, 13; 1 Pt 2, 2). Konačno, svetost označava stanje pripadnosti i posvećenja Bogu, u kojem je čovjek, kao dionik Duha Svetoga i član Crkve, pozvan na sveto štovanje i žrtvu – u Kristu. Dakle, ne postoji nikakvo samo-

posvećenje čovjeka: nikakvo posvećenje čovjeka samim sobom, već samo nezasluženom milošću Božjom u Isusu Kristu posredovanjem njegovog Svetog Duha. Posvećenje je čisti Božji dar, no ono zahtijeva neprestanu čovjekovu pažnju. Nakon prepuštanja u vjeri Bogu, koji opravdava i posvećuje, slijedi poslušnost ispunjena ljubavlju prema Božjim zakonima. Etičko posvećenje se ostvaruje dobrim djelima koje Bog u svojoj milosti dopušta da ih učinimo (2 Kor 9, 8; Ef 2, 10; Fil 2, 12-16), dobra djela su plod Duha Svetoga (Gal 5, 22). Mi smo suradnici Božji (1 Kor 3, 9).

Bog ne zapostavlja nikoga

Put svetosti je dostupan svima. Opći poziv na svetost na osobiti način je promicao II. vaticanski koncil: „*Svima je dakle jasno da su svi vjernici, bilo kojeg staleža i stupnja, pozvani na potpuni kršćanski život i na savršenu ljubav. Po toj se svetosti i u zemaljskom društvu promiče humaniji način života. Da postignu tu savršenost, neka vjernici upotrebljavaju sile primljene po mjeri po kojoj ih je Krist darovao, da – slijedeći njegov primjer i postavši sličan njegovoj slici, u svemu slušajući Očevu volju – svom se dušom posvete slavi Božjoj i službi bližnjemu. Tako će svetost Božjega Naroda dati obilate plodove, kako u povijesti Crkve što izvrsno dokazuju životi tolikih svetaca*“ (LG 40).

Koncilski tekst vrlo prigodno naznačuje da je svetost jedna, iako je razvijana u različitim vrstama života i različitim dužnostima. „*Svi će se dakle vjernici u svojim životnim prilikama, dužnostima i okolnostima i pomoću svih tih stvari svaki dan sve više posvećivati, ako sve s vjerom primaju iz ruke nebeskoga Oca i surađuju s Božjom voljom, očitujući svima u samoj vremenitoj službi ljubav kojom je Bog ljubio svijet*“ (LG 41).

Na istom tragu općeg poziva na svetost nalazi se i apostolska pobudnica *Tertio millenio inunte*, koja tvrdi da je dar objektivne svetosti ponuđen svakom kršteniku, te da taj isti dar s vremenom prelazi i u zadatak, koji mora upravljati cjelokupnim kršćanskim životom. Zadaća postati svetima ne odnosi se samo na neke kršćane: svi vjernici bilo kojeg staleža i stupnja su pozvani na potpuni kršćanski život i na savršenu ljubav (LG 40). Ako je krštenje, ucjepljenje u Krista i silazak Kristovog Duha, istinski ulazak u Božju svetost bilo bi proturječno zadovoljiti se osrednjim životom, utemeljenim na minimalističkoj etici i površnoj pobožnosti. Pitati katekumena: „Želiš li primiti krštenje?“, znači istovremeno ga pitati „Želiš li postati svet?“, tj. ponuditi radikalnost Govora na gori: „Budite savršeni kao što je savršen Otac vaš nebeski!“ (Mt 5, 48). Putovi svetosti su višestruki i prilagođeni pozivu svakog pojedinca. Putovi svetosti su osobni, i zahtijevaju istinsku i vlastitu pedagogiju svetosti koja je sposobna prilagoditi se ritmu pojedine osobe. Ona mora integrirati bogatstva prijedloga koji se odnosi na sve, s tradicionalnim oblicima osobne i grupne pomoći, s novijim oblicima ponuđenim u udrugama i pokretima priznatima od Crkve (*Tertio millenio inunte* 30-32).

Otvoriti oči i vidjeti

Postoji rasprostranjena i proširena svetost, sadašnja i djelatna u diskretnom i tihom svjedočenju kršćana koji žive u obitelji, u školi, na poslu, društvenom životu, možda nikada službeno priznata, no ne zbog toga manje Bogu ugodna ili manje djelatna unutar Crkve i u svijetu. S obzirom na ovo, ne može proći neprimijećeno činjenica da je Benedikt XVI., na Svjetskom danu mladih, predstavio mladima veliku povorku svetica, nazivajući ih „istinskim obnoviteljima povijesti, u kojima se otkriva bogatstvo evanđelja“. Spomenuo je Benedikta iz Nursije, Franju Asiškog, Tereziju Avilsku, Ignacija Loyolu, Karla Boromejskog, Maksimilijana Kolbea, Edith Stein, Terezu iz Kalkute, Oca Pija, tj. samo svjedoke redovničkog života, a ne one iz laičkog staleža. Očito je gore navedeni popis sam po sebi vrlo indikativan. Nije točno da profesionalci u svetosti rastu samo na obroncima crkvenih institucija, a amateri te iste samo u svjetovnim. Nijedan kršćanin, a ne samo nijedan redovnik, ne može se izuzeti od poziva na svetost, ne može se proglasiti odsutnim, ne može iskriviti ili usporiti put prema sveopćoj svetosti, svojim neodlučnostima ili ustupcima. Nažalost, istoga dana u kojem je Benedikt XVI. u Kölnu mnoštvo mladih poticao na svetost, *Osservatore Romano* je objavio vijest o otpuštanju jed-

nog svećenika u biskupiji Santiago u Argentini. Još jednom je Kristova Crkva otkrila činjenicu da je čine sveci i grešnici, da je „mreža s dobrom i lošom ribom, polje pšenice u kojoj raste i kukolj“, prema evanđeoskoj slici o kojoj je govorio Papa. Rana Crkve iz minulih stoljeća pridružuju se druge rane naše mučne sadašnjosti. Sve to nam govori da svetost i grijeh ne poznaju druge zapreke ako ne one zapreke ljudske zajednice, tog istog čovječanstva, na temelju kojeg će svetim postati onaj kršćanin kojeg nije Crkva proglasila takvim, već onaj koji je svojom živom vjerom i svjedočenjem djelotvorne ljubavi Crkvu proglasio svetom.

Iskustvo sreće

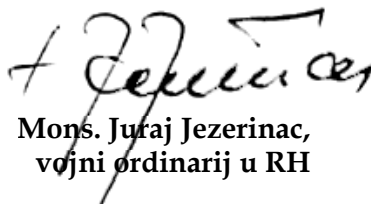
Sveci herojskih kreposti, i sveci služenja siromašnima, bolesnima, beznadnima svih vremena i svih situacija: svi daju potvrdu svojim slobodnim glasom u kojem nema sebičnih interesa. Gandhi je, rijetkim poštenjem, izrekao: „Bilo bi potrebno razumjeti zašto je kršćanstvo ‘proizvelo’ toliko mnogo ljudi koji su ljubili siromašne, osobito gubavce“. Odgovor je samo jedan, odgovor je poruka Uskrsa: sve ovo je moguće jer je Krist uskrsnuo!

O, kakve li velike radosti za sve nas ako, poput Petra i Ivana, budemo danas trčali potvrditi snagu svoje vjere u Krista! O, kakvo li nas veliko iznenađenje očekuje: grob je prazan! O, kako je život velika i lijepa avantura: vrijeme je da posijemo sjeme Uskrsnuća i pustimo ga da dozrijeva na suncu Ljubavi.

Mi danas znamo da čovječanstvo ima svoju svrhu, ima cilj, ima obećanu zemlju: Uskrsnuće! A ovaj cilj ima svoj put, jedan jedini put: a put je Krist, život proživljen kao ljubav u službi bližnjega, ljubav koja oprašta onima koji su nas uvrijedili, ljubav koja je milosrdna prema svima, bez razlike: s Kristom i po Kristu!

Dragi prijatelji, toliko vedrine i mira koji razoružava ne pozivaju nas samo da vjerujemo u nebo, već da postanemo dionici neba! Moja uskrsna poruka je u želji da svi vi uzmognete biti svjedoci i vjerni donositelji ove nebeske radosti svim ljudima u Domovini.

**Želim vam sretan ovakav Uskrs!
Jer Sretan Uskrs je samo Sveti Uskrs!**

**Mons. Juraj Jezerinac,
vojni ordinarij u RH**

Izlaganje apostolskog nuncija Alessandra D'Errica

Konferencija o provedbi Strategije Vijeća Europe za prava djeteta 2012-2015., Dubrovnik, 28. ožujka 2014.

Na konferenciji u organizaciji Ministarstva socijalne politike i mladih Republike Hrvatske i Vijeća Europe sudjeluju izaslanstva iz pedesetak zemalja. Sveta Stolica je prisutna s izaslanstvom u čijem su sastavu mons. Alessandro D'Errico, apostolski nuncij u Hrvatskoj i mons. Jean-Francois Lantheaume, savjetnik apostolske nuncijature. Na konferenciji je nadbiskup D'Errico održao sljedeće izlaganje:

Gospodine predsjedniče, prije svega, u ime izaslanstva Svete Stolice, želim domaćinima konferencije, hrvatskim vlastima, izraziti zahvalnost na trudu koji je uložen u organizaciju ovog susreta kao i na ljubaznosti s kojom su nas primili. Također bih želio zahvaliti Vijeću Europe što je podržalo ovaj značajan događaj koji se bavi iznimno aktualnim temama.

Od uvođenja Strategije u Monaku godine 2012., patnje djece diljem svijeta nisu se uspjele smanjiti. I premda se ponekad čini da se razlika između željenog i ostvarenog produbljuje, Sveta Stolica i brojne organizacije katoličke inspiracije koje brinu o djeci, ne mire se s tom činjenicom te će i nadalje raditi kako bi svako dijete moglo živjeti ispunjen i dostojanstven život.

Sveta Stolica želi da ovaj skup i strategija Vijeća Europe koja će se zacrtati za sljedeće dvije godine, posvjedoče o tome da smo ne samo sposobni iskazati velikodušnost, već također spremni djelovati i pomagati kako bismo zaštitili dobrobit djeteta, što podrazumijeva i zadovoljenje njegovih moralnih i duhovnih potreba.

Sveta Stolica zabilježila je različite teme o kojima se raspravljalo na okruglim stolovima, a koje tematski odgovaraju strateškim ciljevima Strategije Vijeća Europe za prava djeteta od 2012-2015. Ovom prilikom naše izaslanstvo želi iznijeti sljedeće prijedloge:

Sprječavati i suzbijati spolno zlostavljanje djece (strateški cilj br. 2): Sveta Stolica pridaje veliku važnost provedbi svih aktivnosti u svrhu prevencije i osude svih oblika zlostavljanja s ciljem da se ojačaju vlastite snage djece, da se

senzibiliziraju njihove obitelji i zajednice, da se informira šira javnost te da se promiče kultura nenasilja. Provedbom preventivne kampanje i širenjem dobre prakse u zajednicama, školama i društveno-obrazovnim ustanovama najbolje se pridonosi stvaranju nenasilnog okruženja čiji je glavni sudionik samo dijete zajedno s obitelji. Nadalje, to pogoduje kulturi nenasilja koja se razvija kroz osudu svih oblika zlostavljanja i promicanje prava djeteta.

Pravda za maloljetnike (strateški cilj br. 3): U slučaju sukoba djeteta sa zakonom, od najveće je važnosti zaštititi njegova temeljna prava, osigurati mu sigurnu okolinu i poduprijeti njegovo ponovno uključanje u obitelj, školu i društvo. U tom pogledu, Sveta Stolica snažno podupire sve institucionalne čimbenike da u zakone i javnu politiku ugrade restorativni pristup, a čimbenicima civilnog društva i medijskim djelatnicima preporučuje da u središte svog djelovanja stave poštovanje osobe, napose kroz priznavanje korisnosti mjera koje ne uključuju oduzimanje slobode te nužnosti da se ponudi pozitivnija slika djeteta koje se našlo u sukobu sa zakonom.

Sudjelovanje djece: stvarati promjenu (strateški cilj br. 4): Treba priznati da se eksperimenti čiji je cilj da se djeca i adolescenti uključe u proces razrade javne politike, često oslanjaju na oblike i strukture rasprave koji nisu prilagođeni stupnju zrelosti djeteta. Stoga bi, kako bi se izbjeglo promašeno sudjelovanje, ili isti izvor ekskluzije, bilo uputno pripremiti međugeneracijske prostore i konkretne pedagoške prijedloge koji bi istaknuli ne samo vrijednost obitelji i škole kao prostora socijalizacije, nego i bitnu ulogu roditelja i odgajatelja u cjelovitom razvoju djeteta, uključujući njegovu kreativnost i sposobnost da izrazi svoje misli i stavove.

Sveta Stolica će s osobitom pozornošću i nadalje pratiti sve vezano uz ove teme s nadom da će pitanje zaštite djeteta ostati jedna od prioritetnih tema Vijeća Europe. Zahvaljujem na pozornosti. ■

Biti učenikom znači nositi drugima Isusovu ljubav

Poslanica biskupa Josipa Mrzljaka, predsjednika Hrvatskog Caritasa, za Tjedan solidarnosti i zajedništva s Crkvom i ljudima u BiH 2014.

Dragi vjernici! Na treću korizmenu nedjelju obilježavamo središte "Tjedna solidarnosti i zajedništva s Crkvom i ljudima u Bosni i Hercegovini". Ovu akciju, koju prema odluci Hrvatske biskupske konferencije organizira Hrvatski Caritas, provodimo osmu godinu zaredom. Njezina je svrha posvijestiti okolnosti u kojima žive Katolička Crkva i Hrvati, prikupiti materijalnu pomoć koja se usmjerava prema biskupijskim i nacionalnom Caritasu u Bosni i Hercegovini te posvjedočiti duhovno i molitveno zajedništvo, otvorenost i razumijevanje za potrebe naše braće i sestara u Kristu.

Papa Franjo podsjeća nas i ohrabruje na solidarnost te ističe kako je solidarnost staviti na raspolaganje Bogu i bližnjima ono što imamo, svoje skromne mogućnosti i otvoreno srce. Kazuje nam također: "Nema budućnosti ni za jednu zemlju, ni za jedan narod, za naš svijet, ako ne budemo znali biti solidarni". On solidarnost vidi kao način življenja povijesti, kao životno ozračje u kojemu sukobi, napetosti, suprotnosti dosežu sklad koji rađa život. Kako to ostvariti? Na koji je to način biti solidaran odgovor na poziv koji nam upućuje Krist?

Ako se doista želimo zvati Kristovim učenicima, onda se svakoga dana, prigodom svakoga izbora, pitamo: kako ja slijedim Isusa? Isusa slijedimo ako znamo kako izaći iz sebe, ako ne živimo samo u tijelu i po tijelu, ako želimo, tražimo i imamo na srcu dobro bližnjih (usp. EG 178). Biti solidaran znači odgovoriti na poziv Božje ljubavi iako to znači rizik, a katkada i osude i poruge svijeta. Pokazati solidarnost znači nositi drugomu Isusovu ljubav (usp. EG 127) putovima razumijevanja, služenja, dijeljenja, darujući ono malo što imamo. Na taj način Božja moć, moć ljubavi, ulazi u naše siromaštvo i preobražava ga, vodi nas kako bismo izišli iz svojih uskih ograda da se ne bojimo darivati, dijeliti i ljubiti Isusa i drugoga - jer današnji čovjek najviše oskudijeva blizinom, susretom, razgovorom. To je ono što je važno u današnjim vremenima - biti čovjek i biti za čovjeka! Na tom putu sigurno nećemo ostati sami. Bog je svoga jedinorođenoga Sina dao da otkupi svakoga od nas, da očisti naša srca od grijeha, zlih djela, misli i postupaka; poslao ga je među nas

da nevoljama i problemima koje živimo kao kršćani u svijetu dade smisao. Stoga, ako budemo imali ljubavi jedni za druge, moći ćemo se ponosno zvati Kristovim sljedbenicima. Papa upućuje poziv cijelome svijetu, svim ljudima i narodima. Cijeli svijet možemo promatrati kao jednu veliku obitelj koja se sastoji od mnoštva malih obitelji i obitelji pojedinih naroda. I mi Hrvati jedna smo velika obitelj koja je rasuta diljem svijeta. Razne su nas nevolje tjerale iz naših stoljetnih obitavališta, koja se danas nalaze na području Hrvatske i Bosne i Hercegovine, ponajviše diljem Europe i Amerike i daleke Australije. No, ne smijemo zaboraviti svoje narodno zajedništvo, svoju katoličku vjeru i Crkvu, koja je čuvala nacionalni identitet i jezik koji nas povezuje. Najvažnije je, međutim, ne zaboraviti nijednog čovjeka, posebno onoga koji se bori i nastoji ostati na svojem tlu koje mu stoljećima pripada.

Crkvi u Bosni i Hercegovini, njezinim pastirima, svećenicima, redovničkim zajednicama, želimo izreći riječi hvale za mnogobrojna svećenička i redovnička zvanja - bez kojih bi Crkva u Hrvatskoj, ali i mnoge hrvatske katoličke misije diljem svijeta bile siromašnije - za hrabro podnošenje nepravde, za svjedočanstvo vjere i nade u borbi za opstanak vjere u Isusa Krista i svakovrsnu pomoć vjernicima.

Vjernom narodu u Bosni i Hercegovini zahvalni smo na ljubavi prema svom domu i domovini Bosni i Hercegovini, koju su uvijek s ponosom nosili u srcima, na čuvanju pologa vjere svojih očeva i majki, djedova i baka, na svemu dobrom i plemenitom čime obogaćuju svoju domovinu ustrajući, radeći i nadajući se čovječnijem i pravednijem društvu za sve.

Mlade i djecu, zalag budućnosti opstanka Hrvata u Bosni i Hercegovini, želimo ohrabriti u ljubavi prema vjeri i domovini koju im prenose njihovi roditelji i pastiri. Vi niste izgubljena generacija - vi ste budućnost!

Molimo, braćo i sestre, da nam Gospodin otvori srca kako bismo zauzeto znali nositi Isusovu ljubav Crkvi i Hrvatima u Bosni i Hercegovini. ■

*Josip Mrzljak,
predsjednik Hrvatskog Caritasa*

Priopćenje sa 16. zajedničkog zasjedanja HBK i BKBIH

U prostorijama Biskupskog ordinarijata u Banjoj Luci, 26. veljače 2014. održano je XVI. redovno godišnje zajedničko zasjedanje Biskupske konferencije Bosne i Hercegovine i Hrvatske biskupske konferencije. Na jednodnevnom zasjedanju, kojem su predsjedali biskup banjolučki mons. dr. Franjo Komarica, predsjednik BK BiH, i nadbiskup zadarski mons. dr. Želimir Puljić, predsjednik HBK, sudjelovali su svi članovi Biskupske konferencije BiH i članovi Hrvatske biskupske konferencije, osim mons. Slobodana Štambuka i mons. Nikole Kekića koji su se ispričali.

Na dijelu zasjedanja sudjelovao je i apostolski nuncij u BiH nadbiskup Luigi Pezzuto koji je prenio pozdrave Svetog Oca i državnog tajnika kardinala Petra Parolina. Podsjetio je, uz to, i na pismo bivšeg državnog tajnika kardinala Bertonea od prije dvije godine (14. siječnja 2012.) u kojem je izražena zabrinutost Svete Stolice gledom na budućnost Katoličke Crkve u BiH.

Nakon izvješća o aktualnom stanju Katoličke Crkve i društva u Bosni i Hercegovini, izražena je zabrinutost zbog nejednakopravnosti hrvata s druga dva naroda te istaknuta potreba rada na svim razinama da svaki narod i svaki čovjek u svakom dijelu Bosne i Hercegovine ima jednaka prava. Biskupi Hrvatske biskupske konferencije ponovno su izrazili bratsku blizinu i potporu svojoj braći u biskupstvu u BiH u svim njihovim brigama i strepnjama za budućnost katoličke populacije, a preko njih svima članovima njihovih biskupijskih zajednica u BiH. Zajednički su razmišljali i o pokretanju novih inicijativa učinkovitije potpore što bi, između ostalog, uključivalo i bolju međusobnu povezanost i ispomaganje svećenika, župa i dekanata posebno u pograničnim područjima.

Biskupi su upoznati s raspodjelom sredstava prikupljenih tijekom prošlogodišnje akcije koju, pod nazivom „Tjedan solidarnosti s Crkvom i ljudima u BiH”, provodi Hrvatski Caritas u suradnji s Caritasom Biskupske konferencije BiH od 2007. godine. Želja biskupa je da ta akcija preraste u trajan oblik svjedočenja solidarnosti Crkve i građana iz Republike Hrvatske s Crkvom i ljudima u Bosni i Hercegovini. Također su upoznati s tijekom priprema za provođenje ovogodišnjeg Tjedna solidarnosti koji želi još više potaknuti dijalog između ljudi, crkvenih i javnih institucija i gospodarskih subjekata u obje zemlje. Biskupi Biskupske konferencije BiH ponovno su

izrazili zahvalnost biskupima, a preko njih i svim dobročiniteljima u Republici Hrvatskoj.

Posebnu pozornost biskupi su i ovaj put posvetili hrvatskoj inozemnoj pastvi i traženju najboljeg načina da se, unatoč potrebama u vlastitim biskupijama, odgovori na opravdane duhovne potrebe Hrvata katolika širom svijeta. Saslušali su izvješća te dali potrebne smjernice Ravnateljstvu dušobrižništva za Hrvate u inozemstvu. Zahvalili su ravnatelju fra Josipu Bebiću, članu Franjevačke provincije Presvetog Otkupitelja – Split, za njegovo neumorno zauzimanje i suradnju s hrvatskom inozemnom pastvom te prihvatili njegove razloge radi kojih od ljeta 2014. godine neće moći obavljati ovu službu. Također su odlučili da ga na toj službi naslijedi svećenik Zagrebačke nadbiskupije vlč. dr. Tomislav Markić, ravnatelj Nadbiskupijskog pastoralnog instituta u Zagrebu. I ovom prigodom biskupi su izrazili zahvalnost brojnim svećenicima, redovnicima, redovnicama i drugim pastoralnim djelatnicima koji skrbe za Hrvate katolike širom svijeta. Na osobit način pozvali su sve Hrvate katolike da mole za nova svećenička redovnička zvanja u hrvatskim misijama širom svijeta kao i u domovinskoj Crkvi kako bi uvijek bilo onih koji će u njima snažiti vjeru pradjedova i ljubav prema svom hrvatskom rodu i narodu.

Tijekom razmatranja pojedinih pitanja na liturgijskom planu, biskupi su se složili da je važno zajedničko usuglašeno i koordinirano djelovanje kada je riječ o unošenju hrvatskih blaženika u dva nacionalna kalendara, pojedinim izdanjima vezanim uz liturgiju o čemu će brigu voditi i davati zajedničke prijedloge predsjednik Biskupske komisije za liturgiju HBK i predsjednik Vijeća za liturgiju BK BiH.

Biskupi su saslušali i izvješće o radu Komisije HBK i BK BiH za Hrvatski martirologij. Upoznati su i s prijedlogom metodologije rada na popisu žrtava Drugog svjetskog rata i poraća, a dali su i svoje smjernice za neke konkretne prijedloge.

Biskupi su primili na znanje i pisano izvješće o aktivnostima Papinskih misijskih djela u RH i u BiH koja su poveznica s 90 hrvatskih misionara i misionarki u 28 zemalja svijeta i animatori misijske svijesti među vjernicima u Republici Hrvatskoj i u Bosni i Hercegovini. ■

Banja Luka, 26. veljače 2014.

*Tajništvo HBK
Tajništvo BK BiH*

O potrebi temeljnih suglasnosti i stvarne solidarnosti u Hrvatskoj, Europi i svijetu

Izjava Komisije HBK "Iustitia et pax"

U vrijeme kad se vrtoglavo povećava broj naših sugrađana koji ostaju bez posla i bez zarađene plaće, kad ugroženost poplavama još uvijek mori veliki broj obitelji i kad tjeskoba i strah od otpuštanja s posla ispunjavaju duše mnogih koji rade, ova Komisija želi predložiti javnosti svoj skroman prilog hrvatskoj i europskoj raspravi o potrebi suglasnosti o temeljnim nacionalnim interesima i stvarne međunarodne solidarnosti.

1. Javni interes i "strukturne reforme". Iz dana u dan čuje se, poglavito iz financijskih, ali i političkih krugova u nas i u Europi, kako su u Hrvatskoj i brojnim drugim zemljama potrebne "strukturne reforme". Ne želimo nijekati potrebu racionalnog poslovanja i pravednog korištenja javnog novca u zemljama gdje je prethodni, totalitarni režim izbrisao brojne bitne kriterije dobrog gospodarenja i upravljanja. No, jednako tako ne možemo ne vidjeti da "strukturne reforme" pogoduju gotovo isključivo privatnim interesima novčara, špekulanata i trgovaca, a štete javnom interesu i navlastito pravima zaposlenika. Te se

reforme naime više ne zahtijevaju samo od bivših komunističkih država nego i od demokratskih zemalja koje su u razdoblju "30 slavnih godina" (1950.-1980.) bile uspostavile prilično pravednu ravnotežu u odnosu rada i kapitala. "Strukturne reforme" se svode na "fleksibilizaciju" "tržišta" i cijene rada - tj. na lakoću otpuštanja i smanjivanja plaća - te na trajno smanjivanje djelovanja (socijalne) države, a sve pod izlikom poduzetničke slobode i potrebe rasta. Te reforme privatne probitke pretpostavljaju javnom interesu, i to baš u doba kad su lakomi novčari i trgovci uveli dobar dio svijeta u krize i recesije, u nezaposlenost i dužničko ropstvo.

2. Dostojanstvo građana i vlast stranaka. U Hrvatskoj je danas već više od 380.000 naših sugrađana koji žele i imaju potrebu raditi bez posla, a više od 300.000 osoba ima blokirane račune. Među nezaposlenima je golem broj mladih i obrazovanih, koji gube nadu da će u Hrvatskoj moći živjeti od svog rada i zasnovati obitelj. U nas, nažalost, prevladava uvjerenje da je obrazo-

vanje tek "trošak", a ne način dobra i pravedna investiranja za budućnost. Kao da se ne želi vidjeti da će bez današnjega mladog naraštaja naša zemlja samo siromašiti i propadati, a potom i opustjeti.

Prije dva desetljeća, kad se Hrvatska bolno pridizala iz ratnih stradanja, njezina perspektiva ni blizu nije bila tako sumorna kao danas, navlastito ne u usporedbi s drugim postkomunističkim državama. Za današnje stanje odgovornost snose - istina, u različitoj mjeri - sve dosadašnje izvršne i zakonodavne vlasti, koje su privatizirale i "pretvarale", zaduživale Hrvatsku i "liberalizirale" je od njezinih rijetkih bogatstava. Hrvatska je danas bolesna i jadona od stalna kadroviranja od strane stranačkih stožera jer se sa svakom smjenom vlasti svaki put smjenjuje stotine ljudi, pa na odgovorna mjesta često dolaze i nevježe i neznalice ali i sebični ljudi koji gledaju jedino svoje interese. Zato se nije čuditi da neki javni poslenici "bez ikakve grižnje savjesti" bacaju na ulicu tisuće radnika i njihovih obitelji a da sami nisu poduzeli ništa da reformiraju i unaprijede javne službe i javne tvrtke, da obrazuju javne menadžere i zaštite javnu upravu i javne tvrtke od dnevne politike i stranačkih probitaka.

I nije točno, kako to tvrde neoliberalni hrvatski političari, da je svaka država loš gospodarstvenik. Tu tezu opovrgavaju iskustva europskih država u kojima javni sektor uspješno posluje na tržištu. Štoviše, u nas kao da se ne zna da država i javne zajednice moraju biti zaštitnici javnog interesa i općeg dobra, a da taj interes i takvo dobro moraju imati pravo prvenstva nad privatnim probitcima i nad sve "legitimnijom" pohlepom. To treba znati, u to vjerovati i na tome raditi!

3. Socijalna država i radnička prava. Hrvatska je, po prvom članku svog Ustava - "socijalna država", ali je ona to u praksi sve manje, i to ne samo zbog vanjskih pritisaka globalizacijskih institucija (MMF, Svjetska banka, Svjetska trgovinska organizacija...) nego i unutarnjih rasipnika javnih i zajedničkih dobara. Hrvatska je sve manje socijalna i stoga što je državni (u)stroj razgrađen u mnoštvo agencija (anglosaksonskog tipa) i "nezavisnih" institucija, a što i opet pogoduje "umnažanju fotelja", tj. stranačkom klijentelizmu, a ne pravima građana.

U sumornoj atmosferi nazadovanja socijale i solidarnosti s najugroženijima i najmanje zaštićenima, rijetka svjetlija točka je odustajanje Hrvatske vlade od prijedloga Zakona o povremenim poslovima, koji je trebao regulirati poslove male vrijednosti i ograničena trajanja. Željeto je da to odustajanje ne bude tek taktičko i privremeno, nego trajno. Europska iskustva pokazuju, naime,

da takvi poslovi često služe razbijanju trajnijih poslova, sprječavaju obrazovanje i napredovanje radnika i povećavaju broj siromašnih među tako zaposlenima. I zato se nije čuditi što su slovenski građani referendumom odbili donošenje takvog zakona.

Mnogo pak više zabrinjava prijedlog Zakona o radu, koji u velikoj mjeri snižava prava zaposlenika liberalizirajući "tržište rada", tj. omogućavajući da se olako otpušta radnike, koji na taj način prvi i jedini snose rizik tržišnih kretanja ali i lošeg upravljanja tvrtkama. Ovaj prijedlog omogućuje značajno povećanje prekovremenog rada i, općenito, ostavlja poslodavateljima da uređuju radno vrijeme zaposlenika kako god žele. Ako takve odredbe budu prihvaćene, od njih će trpjeti ne samo zaposlenici i njihovo zdravlje, nego i njihove obitelji, koje će još teže moći biti zajedno. Takve će odredbe biti veoma štetne i za građansku i svaku drugu javnu i osobnu zauzetost zaposlenika. Ovaj zakonski prijedlog, osim toga, nije zaštitio nedjelju kao dan obvezna počinka i mogućnosti zajedničkog bivanja obitelji uz istovremene građanske i druge slobodne djelatnosti i zauzetosti radnih ljudi.

U ovom prijedlogu Zakona o radu pojavljuju se zlosretne "agencije" za privremeno zapošljavanje, kojima se ostavlja velika sloboda pravog trgovanja zaposlenicima i snižavanja plaća, što bitno smanjuje prava kolektivnih pregovora, ugovaranja i, općenito, prava radnika iz tih ugovora. Ali ne samo to, taj prijedlog zakona bitno smanjuje prava sindikata, što predstavlja veliko nazadovanje, kako civilizacijsko tako i ono ljudskih prava i radničkih sloboda. Komisija podsjeća da je socijalni nauk Katoličke Crkve, počevši s okružnicom *Rerum novarum* pape Lava XIII. još daleke 1891. godine, krenuo od potrebe zaštite prava radnika i navlastito prava na sindikalno organiziranje, pregovaranje i zaštitu njihovih prava, uključujući i pravo na štrajk. Stoga je neshvatljivo i neprihvatljivo da se danas uloga sindikata smanjuje i marginalizira stvarajući pritom privid veće uloge radničkih vijeća, posebice kod kolektivnih otkaza. Radnička vijeća međutim nisu nezavisna od poslodavatelja, ona nisu ni strana u kolektivnom ugovaranju i pregovorima, ona nemaju pravo na štrajk. Nije dakle ni dobro ni pravedno, ni sukladno konvencijama Međunarodne organizacije rada, kojih je Hrvatska potpisnica, da se uz pomoć njih marginaliziraju sindikati.

4. Narodna suglasnost oko bitnih pitanja. Narav i složenost teškoća kroz koje prolazi Hrvatska ukazuju da neće biti moguće izići iz njih bez velikog napora čitavog društva ali ni bez prethodne suglasnosti političkih snaga oko bit-

nih problema te oko strateških nacionalnih interesa. Među ostalima, u ove spadaju i radno zakonodavstvo i reforma javne i državne uprave; porezna politika prema radu i potrošnji te prema kapitalu i financijskim transakcijama; i energetska politika i borba protiv klimatskih promjena, kao i ophođenje s njihovim posljedicama; i očuvanje i promicanje preostalih javnih i općih dobara – zemlja, vode, more, šume – za ovaj i za buduće naraštaje. Među vitalna pitanja spada osobito zaštita obitelji i demografska, natalitetna politika jer Hrvatska je zaražena “bijelom kugom”.

Hrvatska mora pronaći konsenzus oko tih bitnih pitanja; to je njezin biti ili ne biti. Bilo bi stoga dobro i pravedno, za građanski mir i narodnu volju-živjeti-zajedno, da političke snage – i sadašnje i buduće – što prije krenu putem suradnje oko ovih bitnih tema i pitanja, te da se, umjesto grijeha struktura, počnu graditi velike koalicije za dobar život svih građana. Pri tom ne treba zazirati ni od referendumu. Od katoličkih vjernika, kao i od svih ljudi dobre volje, treba očekivati da se uključe u ovakve “putove dobra” jer vremena je sve manje u današnjem, silno promjenjivom svijetu, u kojem su se sva kretanja ubrzala.

5. Solidarnost s narodima u nevolji. Kad je hrvatski narod prije dva desetljeća bio ugrožen u svojoj fizičkoj biti i materijalnoj osnovici, s njim se solidarizirala hrvatska dijaspora ali smo kao narod doživjeli i veliku pomoć brojnih ljudi dobre volje posvuda po svijetu te postupno, i država i međunarodnih organizacija.

Naša Komisija podsjeća i ističe da je naša dužnost – i kršćanska i građanska i ljudska – da iskažemo svoju stvarnu solidarnost ne samo s potrebnima i sirotima u vlastitoj domovini nego i u svijetu, te da u toj skrbi počnemo s najbližima. To su ne samo Hrvati u Bosni i Hercegovini – koji su krivnjom velikosrpskog agresora, ali i odgovornošću nekih politika Republike Hrvatske, danas osiromašeni i obespravljani u vlastitoj domovini te još i majorizirani u Federaciji – nego i svi građani te nesređene zemlje, koji trpe od bezakonja, korupcije, nezaposlenosti i nejednakosti. Nepravedni Daytonski “mir” – kojim je cinični svijet podijelio Bosnu i Hercegovinu i nagradio napadače i genocid, a samo zaustavio rat – treba što hitnije izmijeniti i osigurati uvjete obnove države i društva te poštivanje zakona. Isto tako potrebno je pravno i silom javne vlasti osigurati sva ljudska, građanska i nacionalna prava svih

autohtonih stanovnika Bosne i Hercegovine, osobito Hrvata koji su najnezaštićeniji.

Našu stvarnu solidarnost zaslužuje i jedan drugi europski narod koji sveudilj trpi od naslijeđa totalitarne i kolonijalne prošlosti, gladomora i genocida, ali i od progona svojih duhovnih i intelektualnih elita te od korupcije i nasilja korumpirane vlasti. To su Ukrajinci, koji danas brane ne samo cjelovitost svoje države nego i “europske vrijednosti slobodnog i pravednog društva doslovno do krvi”, kako nam u svom pismu nade od 24. siječnja poručuje Jurij Andruhovič, danas vodeći ukrajinski pisac i pjesnik, esejist i prevoditelj. Zbog novih događaja u Ukrajini a na temelju pisma Velikog Nadbiskupa kijevsko-galicijskog, poglavara Ukrajinske grkokatoličke Crkve Svjatoslava Ševčuka koje je dobila Hrvatska biskupska konferencija i u kojem se opisuje dramatičnost situacije, Komisija poziva sve vjernike u Hrvatskoj da mole za mir u Ukrajini.

Našu solidarnost danas treba i patnički sirijski narod, koji već gotovo tri godine krvari u strašnom građanskom ratu, koji je pokosio već više od 130.000 žrtava, većim dijelom civila, posebice djece. Taj rat prate i brojni progoni sirijskih kršćana, kojih je bilo u Siriji 10% prije ovoga rata, a koji polako nestaju iz te zemlje, u kojoj su prve kršćanske zajednice nicali još tijekom prvih putovanja svetog Pavla u Rim.

I neće biti ni od kakve koristi ako na sve ove tragedije i progone iskažemo samo našu “duboku zabrinutost”, kako nas ovih krvavih kijevskih dana u svom krikupozorava Miroslav Frankovič Marinovič, vice-ректор ukrajinskog Katoličkog sveučilišta i predsjednik Pen-kluba. Jer ove nevolje i tragedije zahtijevaju od svih – a nadasve od hrvatskih predstavnika u međunarodnim organizacijama, posebice u Europskoj uniji – da poduzmu odlučne i oštre mjere protiv korumpiranih i zločinačkih političara koji u Bosni i Hercegovini, Ukrajini i Siriji obespravljaju, progone i ubijaju vlastite sugrađane. Europska unija i demokratske države imaju dužnost zalagati se, ne samo riječima nego i konkretnim djelima, za pravdu i mir. I to hic et nunc – upravo sad u ovim nesretnim zemljama jer sutra će biti prekasno. ■

U Zagrebu, 5. ožujka 2014.

Mons. dr. Vlado Košić,

Predsjednik Komisije HBK “Iustitia et pax”

IZVJEŠĆA I DOGAĐAJI

Ispraćaj 23. HRVCON-a u ISAF

U kapeli Vojne kapelanije "Sv. Petar i Pavao" u vojarni „Pukovnik Marko Živković“ 91.zb. HRZ i PZO-a u utorak 4. ožujka slavljena je sveta misa povodom odlaska pripadnika 23. hrvatskog kontingenta u misiju ISAF u Afganistan. Svetu misu za put, uspjeh misije i povratak kući vojnika predvodio je vojni biskup mons. Juraj Jezerinac u koncelebraciji s vojnim kapelanom HRZ i PZO-a o. Viktorom Grbešom. Na misnom slavlju sudjelovao je zapovjednik 23. hrvatskog

kontingenta brigadir Mijo Validžić te hrvatski vojnici koji će sljedećih šest mjeseci provesti u Afganistanu, a pratit će ih vojni kapelan fra Božo Ančić.

U svojoj propovijedi vojni biskup je istaknuo da hrvatski vojnici u misiju odlaze kako bi bili nositelji mira u Afganistanu. Potaknuo je vojnike i zapovjednike da snagu za obavljanje zadaća traže u svakodnevnoj molitvi, sakramentima i susretima s vojnim kapelanom. ■

Sakrament potvrde u Vojnom ordinarijatu

U nedjelju 9. ožujka vojni ordinarij mons. Juraj Jezerinac podijelio je sakrament svete potvrde supružnicima gospođi Vlasti Dečak Barišić i Velimiru Barišiću. Vlasta i Velimir žive u sakramentalnom braku i roditelji su dvoje djece.

Za sakrament svete potvrde, po dopuštenju

vojnog ordinarija, pripravljali su se u Policijskoj kapelaniji „Sv. Mihael arkanđeo“, MUP - Sjedište i Ravnateljstvo policije.

Gospođa Vlasta je djelatnica Ravnateljstva policije, Centra za forenzična ispitivanja, istraživanja i vještačenja „Ivan Vučetić“. ■

Duhovna obnova za članice Udruge „Žene u Domovinskom ratu“

Vojni ordinarij mons. Juraj Jezerinac predvodio je 16. ožujka sveto misno slavlje u kapeli Vojnog ordinarijata prije početka duhovne obnove za članice Udruge „Žene u Domovinskom ratu“ koju je predvodio vlč. Zlatko Sudac. Duhovna obnova je završila je isti dan klanjanjem pred Presvetim oltarskim sakramentom.

Na misi je propovijedao vlč. Zlatko dok se biskup obratio članicama Udruge poručivši im: „Cijenjene gospođe! Vas posebno pozdravljam i molim se dragom Bogu za vas da vaša žrtva bude zalogom naše sretnije budućnosti. Vi ste u obrani Hrvatske dale svoj veliki doprinos za vrijeme Domovinskog rata. Mnoge od vas bile su žrtve ponižavanja na najbrutalniji način. Nasilje nad vama nije uništilo vaše dostojanstvo i vaš ponos, štoviše, postale ste naše prave hrvatske mučenice. Stoga se nemojte nikada osjećati poniženima, ne daj Bože manje vrijednima, jer žrtva nikada ne gubi svoje dostojanstvo, pa ni u okolnostima koji ste prošle.

Ljudi koji su počinili takva zvjerstva nemaju u sebi nikakvih moralnih vrijednosti. Stoga je agresorski rat bio posljedica sistematske ateizacije nakon 2. svjetskog rata u školama, a da i ne spominjemo u vojsci i tadašnjoj miliciji.

Sada bolje razumijete što se događa u srcu čovjeka kada napusti Boga. Čovjek tada postaje gori od životinje, rekao je ruski pisac Dostojevski. Hrvatski pisac Matoš poručuje da je samo onaj pravi čovjek u kojem prebiva Bog i da teško duši u kojoj Bog ne prebiva.

Čovjeku se nameće pitanje: Kako čovjek može biti tako zao i okrutan? To je pitanje cjelokupnog odgoja obiteljskog, sredine u kojoj je živio i društva u kojem je odrastao pa i Crkve. Naime Pravoslavna i Katolička Crkva odgajaju savjest ljudi. Pitanje je koliko će ljudi prihvatiti

Evangelje ili ga odbiti.

Kad je kardinal Kuharić pitao patrijarha Pavla u Švicarskoj, bilo je to za vrijeme Domovinskog rata, zašto su njihovi vojnici rušili i palili Crkve, patrijarh je lijepo odgovorio da to njegovi vjernici ne rade. Pravi vjernik, bez obzira kojoj vjeri pripada, neće činiti zločine.

Vijest o silovanju žena, djevojaka i djevojčica, bolno je odjeknula širom Hrvatske. Bio je to jedan od načina borbe kako bi se postigao cilj. I to je zločin nad zločinima, veći zločin od ubojstva čovjeka. Stoga vas opravdano boli što se takvi ljudi nisu još našli pred licem pravde i slobodno šetaju našom zemljom, kao da se nije ništa dogodilo.

Čovjek je najveća vrijednost. Dok god jedna civilizacija ili jedna politika ili ideologija ne bude imala poštovanje prema čovjeku i prema ženi uvijek je moguće očekivati takve zločine. Takvi zločini još nas više potiču na život po vjeri, na predanost i povjerenje Bogu Isusu Kristu, koji nas je pozvao: ‘Dođite k meni svi vi koji ste umorni i opterećeni i ja ću vas odmoriti’.

I mi smo se okupili danas u ime Isusovo. Drago mi je da će vam danas uputiti riječ ohrabrenja i vjere vlč. Zlatko Sudac, koji se često susretao s mnogim žrtvama Domovinskog rata i bio im je melem na rani. Još jednom dobro došle!“, poručio je biskup okupljenim ženama.

Velečasni Zlatko je sudionicama duhovne obnove naglasio da u svakom ljudskom biću postoji duhovna dimenzija, kvaliteta koja prelazi religiozna opredjeljenja i koja stremlje ka inspiraciji, čuđenju, smislu i svrhovitosti, pa čak i u onih koji ne vjeruju u Boga. Ova duhovna dimenzija teži biti u skladu s transcendentnim, traži odgovore na pitanja u svezi vječnog i poglavito se javlja u vrijeme emotivnog stresa, gubitka, žalovanja,

tragedija, katastrofa ili smrti.

„Važnost duhovne dimenzije ljudskoga bića često najviše dolazi do izražaja prilikom teških iskušenja, a smatramo da jedno od najtežih iskušenja jest nemoćno gledati patnju voljenih i biti sudionikom događaja na koje ne možemo imati utjecaja. Dobro čovjeka utječe na svaku razinu, kao što i svaka razina utječe na čovjeka. Na naše dobro, na cjelokupno ljudsko zdravlje, utječe okolina, ponašanje, misli, uvjerenja, vrijednosti, identitet i duhovnost. Promjena na duhovnoj razini kreira nužno i promjene na ostalim razinama, stoga s pravom kažem da Bog nikada ne kažnjava, oni koji kažnjavaju smo – mi. Stavljajući duhovnost na prvo mjesto dobiva se nov smisao patnje te snaga i ljubav za ići dalje“, kazao je.

Osjećaj patnje je vrlo kompleksno iskustvo. Ostavljajući po strani subjektivni osjećaj, bol promatrana posve objektivno sastoji se u globalnoj reakciji koja kod pojedinca izaziva neki štetni podražaj. Čovjek trpi na razne načine koje znanost često ne dohvaća ni svojim najrazvijenijim specijalizacijama. Patnja je nešto šire od bolesti, nešto složenije i dublje, ukorijenjeno u samu ljudsku narav. Uistinu, valja dobro razlikovati tjelesnu patnju od moralne patnje, jer moralna patnja jest „bol duše“ koja zahvaća čitavu osobnost. Ljudska patnja potiče sućut, potiče i poštovanje te, na svoj način, zastrašuje. Patnjom sudjelovati u Kristovu otkupiteljskom djelu najzreliji je evanđeoski pristup shvaćanju patnje, no za takav stav potrebno je imati kristocentričnu duhovnost. Predati patnju Bogu mistika je patnje. Kako god paradoksalno zvučalo, najpozitivniji stav prema svim ljudskim poteškoćama i tragedijama nalazi se u mistici patnje, to jest u duhovnosti koja se spremna suočiti s tragedijama i patnjom - i prihvatiti je. Logika mistike patnje jest da se osoba ne osjeća žrtvom patnje, nego se prepušta zaštititi

Boga koji sve vodi, jer život je vječan. Uzor toga stava je sveti Pavao, koji ovako formulira svoje uvjerenje: „Tko će nas rastaviti od ljubavi Kristove? Nevolja? Tjeskoba? Progonstvo? Glad? Golotinja? Pogibao? Mač? Siguran sam da nas neće ni smrt, ni život, ni anđeli, ni poglavarstva, ni sadašnjost, ni budućnost, ni sile, ni visina, ni dubina, ni bilo koji drugi stvor moći rastaviti od ljubavi Božje, koja je u Kristu Isusu, Gospodinu našem“. Patnja i smrt postaju sve više tehnički problem. Smrt više nije egzistencijalna, duboka ljudska metafizička pojava, koja nas upozorava ili poziva na prisebnost, nego problem o kojem se brinu tehničari.

Patnja pripada čovjeku. Ona pripada pravovaljanom bitku čovjeka u ovome svijetu, čak je i ljubav povezana s patnjom. Patnja i tragedija bude misaoni odnos prema životu i svijetu, veći respekt prema čovjeku, upozoravaju nas da je život vrijedan ne samo kad je čovjek zdrav i uspješan, nego i kad je slab, bolestan, nemoćan i pogođen tragedijama. Patnja dovodi u krizu današnji hedonističko-materijalistički svjetonazor. Itekako se život pokazuje smislen i onda kad nije stvaralački plodonosan, ni bogat doživljajima, a pogotovo tada kad biva ugrožen nepredvidljivim katastrofama. Veličina čovječjeg duha jest u snazi vrednota čije se ostvarivanje sastoji upravo u tome na koji se način čovjek postavlja prema nekom vlastitom ograničenju. Upravo u načinu ponašanja prema tom sužavanju svojih mogućnosti otvara se novo, vlastito carstvo vrednota koje su sigurno i najviše. U tome leži snaga, jer prava je poniznost barem isto toliko znak unutarnje snage kao i odvažnost.

U Ljubavi, koja stoji izvan vremena i prostora, dotiču se nadnaravne stvarnosti koje nadilaze apsolutno sve ljudske patnje i tragedije, poručio je vlč. Zlatko. ■

Uveden u službu kapelan za PU karlovačku

U utorak 18. ožujka u crkvi Presvetog Srca Isusova u Novom centru u Karlovcu slavljena je sveta misa povodom uvođenja u službu prvog policijskog kapelana za Policijsku upravu karlovačku u Policijskoj kapelaniji „Sv. Josip“ vlč. Andrije Markača. Kapelanija je proslavila i svoj Dan. Svetu misu, služenu za sve poginule i nestale hrvatske branitelje, predvodio je vojni ordinarij u RH mons. Juraj Jezerinac.

Dekret o imenovanju vlč. Markača pročitao je Josip Zagorščak, voditelj MUP-ove Samostalne službe za suradnju s Vojnim ordinarijatom,

nakon čega je kapelan Markač položio ispovijest vjere i dao prisegu za obavljanje službe.

Na samom početku misnog slavlja načelnik PU karlovačke Tomislav Kotić, zahvalio je svima koji su se odazvali na misno slavlje, a novom kapelanu vlč. Andriji poželio je dobrodošlicu i puno uspjeha u daljnjem radu.

Svetoj misi, uz načelnika PU karlovačke i ostalih rukovoditelja, prisustvovao je i zamjenik glavnog ravnatelja policije Zvonimir Vnućec, kao i brojni djelatnici policijske uprave, predstavnici Hrvatske vojske i lokalne samouprave. ■

Preminuo p. Ante Vukoja, DI

U četvrtak 19. ožujka nakon duge i teške bolesti, u bolnici „Rebro“ u Zagrebu, preminuo je pater Ante Vukoja u 72. godini života, 53. godini redovništva i 42. godini svećeništva. Pater Ante je 18 godina bio vojni kapelan.

Sprovodnim obredima mnogi svećenici, subraća i vjernici oprostili su se od p. Ante 24. ožujka na zagrebačkom Mirogoju. Vodio ih je zagrebački pomoćni biskup Valentin Pozaić u prisutnosti o. Ante Tustonjića, provincijala Hrvatske pokrajine Družbe Isusove. Nazočni su bili i vojni ordinarij Juraj Jezerinac, generalni vikar o. Jakov Mamić, mons. Zvonimir Sekelj i vojni i policijski kapelani. Uz subraću svećenike i redovnike, te rodbinu, okupilo se i mnogo pokojnikovih prijatelja i vjernika iz župa sa Zameta iznad Rijeke, Splita i Višnjevca kod Osijeka, gdje je Vukoja djelovao kao svećenik. Oproštajne govore održali su mons. Jezerinac i provincijal Tustonjić.

O. Ante Vukoja rođen je 5. siječnja 1943. godine u mjestu Doline kod Prnjavora u Bosni i Hercegovini. Godine 1961. stupio je u isusovački novicijat, koji je tada bio na Fratrovcu u Zagrebu. Prve zavjete položio je na blagdan sv. Ignacija, 31.

srpnja 1963. Kardinal Franjo Kuharić zaredio ga je za svećenika 25. lipnja 1972. godine. Poglavari su ga odmah poslali na daljnje studije u Napulj, gdje je postigao stupanj magistra teologije. Po povratku sa studija imenovan je kapelanom u mladoj župi Višnjevac kod Osijeka, i ostao tamo od 1974. do 1976. godine, kad je preuzeo službu župnika na Zametu nad Rijekom. Tu je ostao gotovo deset godina, do 1986., poslije čega je imenovan župnikom na Visokoj u Splitu. Četiri godine je ostao na toj župi, a onda se vratio u Zagreb gdje je 1990. bio imenovan ekonomom dječakog sjemeništa na Šalati. Tu je ostao sve do 1996., kad preuzima službu ekonoma i katehete mladih pri isusovačkoj rezidenciji i bazilici Srca Isusova u Palmotićevoj ulici u Zagrebu. Još dok je bio na Šalati odlazio je kao svećenik dragovoljac u Jastrebarsko, gdje je bio na raspolaganju tamošnjim vojnicima i polaznicima dočasničke škole Hrvatske vojske. Tako je godine 2001. bio imenovan kapelanom Vojne kapelanije „Sv. Sebastijan“ – DCŠ „Dr. Ante Starčević“ u Jastrebarskom. Od rujna 2006. pa do svoje mirovine 2011. bio je kapelan Vojne kapelanije „Gospa Snježna“ u Sjedištu Ministarstva obrane i u Zapovjedništvu Glavnog stožera Oružanih snaga Republike Hrvatske u Zagrebu. Nešto prije umirovljenja preselio se u isusovačku zajednicu i

Dom za stare i nemoćne na Fratrovcu.

“Možemo reći da je gotovo cijeli život patera Vukoje bio obilježen nemalim teškoćama, križevima i raznim iskušenjima. Ipak, u svemu tome ostao je postojan u svojoj vjeri i djetinje odan Božjoj volji. Tragična majčina smrt te kasnije dugotrajno i bolno hrvanje s bolestima nisu u njemu ugasile prirodnu vedrinu i jednostavnu otvorenost duha kojom je s lakoćom pridobivao ljude s kojima je komunicirao. Na župama je bio omiljen i cijenjen pastoralni radnik, zauzet za potrebe svojih župljana. Imao je oka i srca, ne samo za duhovne potrebe, nego i za materijalno stanje svojih vjernika. Znao je s lakoćom pridobiti mlade da se i oni uključe u obilasku bolesnih i starih u župi. U vojsci je bio prepoznat kao častan i zauzet svećenik, uvijek na raspolaganju, pouzdan i predan svom poslanju. Volio je rad s vojnicima i s radošću je odlazio svako jutro na posao. Uveo je između ostalog i duhovne vježbe i bračne susrete za pripadnike Oružanih snaga RH, istaknuo je provincijal.

Misa zadušnica služena je u crkvi Bezgrešnog Srca Marijina na Jordanovcu, a predvodio ju je isusovački provincijal u koncelebraciji s više od pedeset svećenika. Prigodnu homiliju održao je p. Mijo Nikić, superior isusovačke zajednice na Fratrovcu. ■

Govor biskupa Jezerinca

U srijedu 19. ožujka, na sam blagdan sv. Josipa blago je u Gospodinu preminuo svima nama omiljeni otac Ante Vukoja. Kad sam obavijestio jednog njegovog znanca iz Jastrebarskog da je umro, rekao mi je: „Znam ga dobro. Otac Ante bio je dobar svećenik“.

I doista je bio dobar svećenik. Svi smo ga doživljavali, posebno mi u Vojnom ordinarijatu, kao dragog i svetog svećenika.

U kolovozu 1994. godine djeluje u Dočasničkoj školi u Jastrebarskom kao dragovoljac, a od 1998. godine, kada je osnovan Vojni ordinarijat, bio je vojni kapelan u Dočasničkoj školi sve do 2006. godine. U rujnu 2006. godine postaje vojni kapelan u Ministarstvu obrane i Glavnom Stožeru.

Osobno sam mu zahvalan na njegovoj spremnosti, posebno tadašnjem ocu provincijalu koji je prepoznao u ocu Anti prikladnog svećenika za službu vojnog kapelana, koja traži zrelu osobu, koja ima osjećaj za ljude koji žive u specifičnim uvjetima života. Takva je bila osoba svećenik o. Ante. U njemu su mnogi prepoznali ne samo svećenika nego i prijatelja.

Na samom početku imenovanja za vojnog kapelana dao se na posao gradnje kapele u Jastrebarskom, gdje se tada nalazila Ratna škola „Petar Zrinski“. Bio je svjestan da bez bogoštovnog prostora neće biti moguće adekvatno se posvetiti duhov-

nom radu. I uspio ju je podići uz suradnju dobrih ljudi i donatora. Čak je organizirao i koncert u Jastrebarskom, čiji bi doprinos išao u korist gradnje kapele. Na tom koncertu nastupio je poznati pjevač Miroslav Škoro. Za vrijeme koncerta o. Ante mi je šapnuo: On je bio moj ministrant. Bio sam siguran da će nam izići ususret u gradnji kapele. Kapela u Jastrebarskom ostat će trajni spomenik njegove prisutnosti među vojno-redarstvenim snagama RH.

O. Ante kao svećenik rado je prihvaćao svaku žrtvu, prikazujući je dragom Bogu za dobro povjerenih mu duša. Bio je samozatajan, nenametljivo, a opet tako prisutan po svom svećeničkom radu. Umro je na blagdan sv. Josipa, zaštitnika smrti. Doista vrlo znakovito, kako reče njegova sestra Ancila.

I na kraju, još jednom iskazujemo i ovom zgođom iskrenu sućut Isusovačkoj provinciji, posebno ocu Provincijalu. Svoju sućut upućujemo i njegovoj sestri Ancili, kao i rodbini.

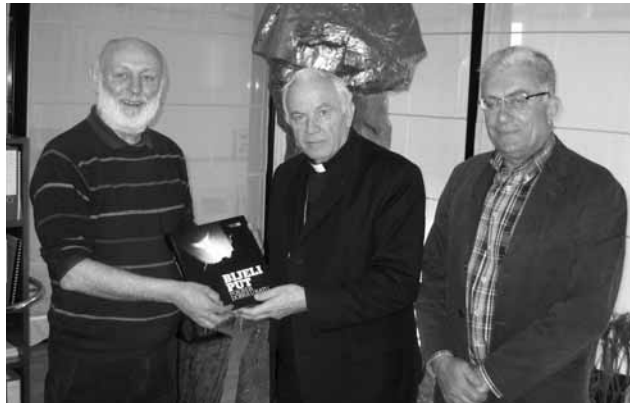
Oče Ante! Hvala Vam na svemu, posebno u ime Vojne biskupije, za sve što ste učinili. U trenucima kada Vas je bolest zahvatila Vi niste sustali, nego ste i dalje radili i bili na ispomoć svima koji su tražili Vašu duhovnu pomoć. Riješivši se ovozemaljskih muka, želimo Vam da se nađete u društvu Trojedinog Boga, u društvu Isusove i naše Majke Marije, u društvu svetaca. Doviđenja, do ponovnog susreta s Vama u vječnosti. ■

20 godina "Bijeloga puta"

Koautor monografije "Bijeli put – pobjeda dobra u ratu" Branko Čulo sa suradnikom Milom Čulom susreo se u petak 21. ožujka s vojnim biskupom mons. Jurjem Jezerincem povodom izlaska iz tiska ove vrijedne knjige kojom se obilježilo 20 godina od "Bijeloga puta". Gosti su biskupu, koji je prije 20 godina blagoslovio prvi konvoj za Novu Bilu, darovali ovo djelo koje će biti predstavljeno u ponedjeljak, 24. ožujka 2014. u 18 sati u Preporodovoj dvorani palače Narodnog doma (dvorana Ilirskog preporoda) u Opatičkoj u Zagrebu.

Na promociju knjige "Bijeli put, pobjeda dobra u ratu", autora dr. Slobodana Langa i Branka Čule govorit će dr. Ivo Josipović, predsjednik RH, dr. Andro Vlahušić, gradonačelnik Dubrovnika, dr. Slobodan Lang, autor, dr. Ivan

Bagarić, Ivan Tolj, predstavnik Styrie, fra Iko Skoko, gvardijan mostarski, te fra Stipe Karaica iz "Kruha sv. Ante". ■

Bliža priprava lourdske hodočašće

U petak 21. ožujka u Vojnom ordinarijatu u Zagrebu održan je prvi sastanak Koordinacijskog odbora za organizaciju 22. hodočašća Hrvatske vojske i policije u Lourdes. Hodočašće se održava od 13. do 20. svibnja 2014. godine i dio je 56. međunarodnog vojnog hodočašća u Lourdes koje se održava pod motom „Sluge Krista – sluge mira“. Odbor čine Vojni ordinarijat u Republici Hrvatskoj kao organizator hodočašća te Ministarstvo obrane i Ministarstvo unutarnjih poslova, uz pridruživanje Ministarstva branitelja, Ministarstva pravosuđa - Pravosudne policije, Državne uprave za zaštitu i spašavanje i Carinske uprave.

Priprema hodočašća na međunarodnoj razini započela je susretima u Nizozemskoj u listopadu 2013. te u Parizu u siječnju ove godine. Na tim susretima Republika Hrvatska preuzela je obvezu organizacije marijanske procesije u Lourdesu koja je na svakom vojnom hodočašću najposjećenija točka susreta. Stoga su u Vojnom ordinarijatu održani i dodatni sastanci za pripremu iste.

U nastavku su predstavnici odbora iz ministarstava, uprava i službi koje se uključuju u hodočašće iznijeli aktualnosti u radu, broj prijavljenih djelatnika te preuzeli daljnja zaduženja. Slijedeći sastanak bit će održan 3. travnja 2014. godine.

Sastanku su nazočili vojni ordinarij mons. Juraj Jezerinac, generalni vikar o. Jakov Mamić, predstavnica glavnog tajništva MORH-a gđa Ruža Vučić, pukovnik Dražen Budinski (HKoV), voditelj MORH-ova Samostalnog odjela za potporu Vojnom ordinarijatu bojnik Petar Klarić, voditelj Samostalne službe MUP-a za suradnju s Vojnim ordinarijatom Josip Zagorščak, kancelar Vojnog ordinarijata Robert Stipetić, osobni tajnik vojnog ordinarijata Marinko Nikolić, osobni tajnik generalnog vikara natporučnik Vladimir Krpan, izaslanice Ministarstva branitelja gđa Gorana Marić i gđa Ivana Jurić, predstavnici Pravosudne policije Ivan Vukojević i Marko Abičić, predstavnica Državne uprave za zaštitu i spašavanje Vladka Bukovac te pomoćnik vojnog kapelana stn Srećko Žmalec. ■

Križni put Hrvatske vojske i policije

„Tko pažljivo prati postaje križnoga puta i o njima razmišlja, ne može ostati ravnodušan, dapače, sve dublje ulazi u misterij Isusove muke i smrti, ali i u svoju vlastitu dušu, pitajući se: 'Zašto je Isus tako mučen i raspet na drvetu križa, čemu tolika patnja. Imamo li, možda, i mi udjela u toj njegovoj groznoj mucu i smrti?'“, upitao je mons. Juraj Jezerinac po završetku kalvarijskog hoda u propovijedi okupljenom mnoštvu. Odgovorio je tekstom iz Ivanova evanđelja: „Bog je tako ljubio svijet da je dao svoga Sina Jedinorođenca da nijedan koji u njega vjeruje ne propadne, nego da ima život vječni“ (3, 16). „To znači da se tajna ovakve muke i ovakve smrti krije u jednoj ljubavi, u ljubavi našega Boga koji nam je otac i koji nas je želio pošto-poto spasiti i spasiti našu slobodu, a to je mogao samo ovim nesebičnim iskazom ljubavi koja nikome ne čini nasilje. Upravo u takvom Očevom putu nalazimo opravdanje ovakve muke i ovakve smrti“, ustvrdio je.

„Nalazimo se, dakle, pred tajnom Božje ljubavi koja je usko povezana s tajnom grijeha i zla. Očito je da tajnu otkupljenja ne možemo shvatiti, ako ne razumijemo tajnu grijeha. Promatrajući nas ljude, zamjećujemo ogromnu moć grijeha. On je zlo koje razara čovjeka, obitelj i društvo. On je toliko zlo da mu je Objava dala mjesto, a raspeti Krist pokazuje njegovu stravičnu snagu“.

„Draga braćo i sestre, Bog po nama želi spasiti ovaj svijet. U ovom razdijeljenom svijetu, u kojem su se mnoge ideologije međusobno suprotstavljale, koje su, osim toga postale i idoli, i poslale milijune ljudi u smrt, Isus Krist želi biti spasitelj, liječnik i osloboditelj.

Isus želi preobraziti cijelog čovjeka: razum i srce, savjest i slobodu, dušu i tijelo, misli, riječi i djela. Na taj način sav čovjek postaje obnovljen, posvećen, sav Božji. Samo tako može se govoriti o novom čovjeku. Ali Isus za to treba nas ljude i kršćane: mi smo njegovo tijelo, njegova povijesna prisutnost tako da svijet vidjevši nas može prepoznati lice Isusovo i lice Božje. Nezaobilazna je naša uloga u promjeni svijeta. Naravno, i sami moramo postati novi da bismo bili posrednici novosti otkupljenja čovjeka i svijeta“, pozvao je biskup.

„Braćo i sestre, stojimo ispod križa na Kalvariji. Ovaj središnji križ na Kalvariji Kristov je križ. Pored njega su i druga dva križa. Strašan je to događaj u svojoj zbilji i značenju. Sin Božji je razapet zajedno s dva razbojnika. Zašto? Odgovor je u otajstvu Boga: Bog je ljubav. Druga dva križa nam se čine kao da su slučajno postavljena. Pa ipak, sva tri križa predstavljaju čovječanstvo s njegovim odnosom prema Isusu - Otkupitelju. Jedni ga pogrdjuju, drugi ga prihvaćaju, a on visi na drvetu jer ljubi jedne i druge“.

Križni put Hrvatske vojske i policije na IV. korizmenu nedjelju 30. ožujka na Ksaverskom perivoju u Zagrebu predvodio je vojni biskup mons. Juraj Jezerinac. Biskup, vikar za pastoral don Josip Stanić, vojni i policijski kapelani, te pripadnici Počasno-zaštitne bojne, vojnici, policajci, kadeti Hrvatske vojske i polaznici Policijske akademije u koloni iza križa i zastava stigli su od zgrade Vojnog ordinarijata do perivoja, gdje su im se na križnom putu pridružili zagrebački vjernici i ksaverski župnik fra Vice Blekić, TOR. ■

LJETOPIS VOJNOG ORDINARIJATA

28. 02. 2014.

Nakon blagoslova policijskih postaja i ispostava u PU primorsko-goranskoj p. Mirko Vukoja je, zajedno s djelatnicima postaja, iskoristio ponuđenu prigodu te s njima razgovarao o životnim temama. Ovaj put nametnula se tema braka i obiteljskog zajedništva te se razvio plodan razgovor o ovoj stvarnosti i još široj osobnoj praktičnoj problematici. Susret je nerijetko završavao osobnim razgovorom i sakramentom pomirenja.

Istoga dana: Vojni biskup mons. Juraj Jezerinac je, u pratnji voditelja MUP-ove Samostalne službe za suradnju s Vojnim ordinarijatom Josipa Zagorščaka, blagoslovio prostore Prihvatnog centra za strance u Obedišću Ježevskom. Na blagoslovu su se okupili djelatnici Centra predvođeni voditeljem Josipom Biljanom te određeni broj stanara. Biskup Jezerinac ukazao je na odgovornost njihovog posla. "Sabrali smo se u prostoru Prihvatnog centra za strance, ljude koji pokušavaju s punim pravom naći put prema svojoj sretnijoj budućnosti jer im je budućnost na različite načine oduzeta u njihovoj domovini. Svi su oni vama na brizi, a vi - svaki na svoj način - služite vrijednostima koje moramo čuvati, vrijednostima zaštite osobe i njenih prava, upravo onih vrijednosti za kojima tragaju naša braća iz drugih zemalja", poručio je biskup.

Prije same blagoslovne molitve biskup je okupljene podsjetio na poruku pape Franje za 100. svjetski dan selilaca i izbjeglica u 2014. u kojoj on između ostalog poručuje: "Selioci i izbjeglice nisu pijuni na šahovskoj ploči čovječanstva. Riječ je o djeci, ženama i muškarcima koji iz različitih razloga napuštaju ili su prisiljeni napustiti svoje domove, kojima je zajednička legitimna želja da prošire svoje spoznaje i više imaju, ali prije svega da budu više. (...) Dok prati selioce i izbjeglice na njihovu putu, Crkva se trudi shvatiti uzroke migracije, ali također radi na tome da se prevladaju negativni učinci te pojave i prepozna vrijednost njezinih pozitivnih utjecaja na zajednice podrijetla, tranzita i odredišta migracijskih kretanja (...) Oni su prigoda koju nam pruža providnost da pridonesemo izgradnji pravednijeg društva, savršenije demokracije, solidarnije zemlje, svijeta u kojem će vladati veće bratstvo kao i otvorenije i evanđeoske kršćanske zajednice. Migracija može pružiti mogućnost nove evangelizacije, stvoriti prostore za rast novog čovječanstva predoznačenog u vazmenom otajstvu: čovječanstva za koje je svaka strana zemlja domovina a svaka domovina tuđina (...) Dragi selioci i izbjeglice!", nastavlja

Papa, "Nikada ne gubite nadu da i vas čeka sigurnija budućnost, da ćete na svojem putu susresti pruženu ruku i da ćete moći iskusiti bratsku solidarnost i toplinu prijateljstva! Svima vama i svima onima koji svoj život i svoje snage posvećuju da vam pomognu, jamčim svoju molitvu i od srca udjeljujem apostolski blagoslov."

Nakon blagoslova biskup se zadržao u razgovoru s osobljem i voditeljem Centra.

04. 03. 2014.

U kapeli Vojne kapelanije "Sv. Petar i Pavao" u vojarni „Pukovnik Marko Živković“ 91.zb. HRZ i PZO-a slavljena je sveta misa povodom odlaska pripadnika 23. hrvatskog kontingenta u misiju ISAF u Afganistan. Svetu misu za uspjeh misije, put i povratak kući vojnika predvodio je vojni biskup mons. Juraj Jezerinac u koncelecijaciji s vojnim kapelanom HRZ i PZO-a o. Viktorom Grbešom. Na misnom slavlju sudjelovao je zapovjednik 23. hrvatskog kontingenta brigadir Mijo Validžić te hrvatski vojnici koji će sljedećih šest mjeseci provesti u Afganistanu, a pratit će ih vojni kapelan fra Božo Ančić.

U svojoj propovijedi vojni ordinarij je istaknuo da hrvatski vojnici u misiju odlaze da bi bili nositelji mira. Potaknuo je vojnike i zapovjednike da snagu za obavljanje zadaća traže u svakodnevnoj molitvi, sakramentima i susretima s vojnim kapelanom.

Istoga dana: Na mjesnom groblju u Ceru kod Žminja sahranjen je Anton Božac, otac Renata Božca, načelnika policijske postaje Rovinj. Uz mnogobrojne mještane na sprovodu su sudjelovali Dragutin Cestar sa suradnicima i vlč. Ilija Jakovljević, policijski kapelan.

Sprovodne obrede predvodio je mjesni župnik vlč. Romano Širola, a misu zadušnicu u crkvi sv. Matije vlč. Ilija Jakovljević. Na početku mise vlč. Ilija izrazio je sućut obitelji u ime Policijske uprave istarske te u homiliji istaknuo kako svaki put u misi ispovijedamo svoju vjeru u Isusa Krista uskrsloga i živoga. „Za nekoliko trenutaka uskliknut ćemo: 'Tvoju smrt, Gospodine, naviještamo, tvoje uskrsnuće slavimo, tvoj slavni dolazak iščekujemo'. Da, Krist je uskrsnuo! Krist Gospodar živih i mrtvih, princip je uskrsnuća svakog čovjeka, slavnog uskrsnuća za one koji prihvaćaju i žive njegovu ljubav. U toj vjeri počiva naša nada i naša utjeha. Isus koji je uskrsnućem izvojevao pobjedu i nad smrću, pretvara našu žalost u radost. Zato mi ne spuštajmo glavu ni onda kad se po smrti opraštamo od svojih voljenih. I u ovom

trenutku podižemo je prema onome koji žalost pretvara u radost, koji je prvi prošao barijeru smrti da svima nama osigura život. Tu vjeru ispovijedao je i naš pokojni brat Anton. I mi braćo i sestre u času smrti ulazimo u vječni život koji daruje Isus Krist. Kaže sv. Pavao: 'Koji god smo kršteni u Krista Isusa, u smrt smo njegovu kršteni. Pa ako umriješmo s Kristom, vjerujemo da ćemo i živjeti zajedno s njime'" – istaknuo je vlč. Ilija.

05. 03. 2014.

U vojarni "123. brigade HV" u Požegi u kapelaniji sv. Ivana Krstitelja slavljena je sveta misa i održan obred pepeljenja uz riječi "Obrati se i vjeruj Evanđelju!" Svetu misu za vjernike požeške vojarne predvodio je njihov kapelan vlč. Željko Volarić.

Istoga dana: Na Pepelnicu u zgradi Policijske uprave istarske policijski kapelan vlč. Ilija Jakovljević održao je svetu misu za početak korizme te obred pepeljenja.

Na početku mise kapelan je istaknuo važnost toga liturgijskog dana te napose smisao korizme u pripravi za najveći kršćanski blagdan Uskrs. Naglasivši da je korizma vrijeme duhovnog rasta, hoda kroz pustinju u kojoj nismo sami već s Bogom, istaknuo je da ne možemo korizmu samo svesti na odricanje, napose na ono odricanje bez čega inače možemo, kao što je slatko. „Postimo u ovoj korizmi od ogovaranja, ponižavanja bližnjih, psovke i svakog postupka s kojim vrijeđamo svoje bližnje. Tražimo u svojim bližnjima ono što je dobro. Post treba pratiti molitva i dobra djela. Neka naša korizma ove godine bude više druženje s Božjom riječi, čitanje Svetog pisma, razne duhovne pobožnosti. Uzdižimo se duhovno i gradimo habitus svoje duše i svoga srca“, naglasio je policijski kapelan.

Istoga dana: „Pred nama je još jedna korizma, kao milosno vrijeme od četrdeset dana, koje u biblijskoj simbolici ima svoje značenje. Korizmeni hod je sazrijevanje, dovršenje, ispunjenje, promjena u čovjekovu životu. Cilj korizme jest svući starog čovjeka i postati novi čovjek. Posipamo se pepelom i podsjećamo se da smo od pepela nastali i da se u pepeo vraćamo“, kazao je vlč. Ivan Blaževac na početku misnog slavlja na Pepelnicu djelatnicima 1 MTB „Vukovi“. „A kakva je korist čovjeku ako zadobije cijeli svijet, a izgubi samoga sebe ili sebi naudi?“ - Kristov je to poziv da propitamo svoje živote i pronađemo one tamne strane s kojima se trebamo suočiti i koje trebamo ispraviti. Upravo je korizma vrijeme za novi korak u našim životima, naglasio je vlč. Blaževac. Nakon blagoslova pepela kapelan je posuo svakog vojnika i pozvao ga na obraćenje riječima: „Obrati se i vjeruj evanđelju“.

Istoga dana: U vojarni "Pukovnik Marko Živković", vjernici Vojne kapelanije „Sv. Petar i Pavao“ započeli su pripremu za Uskrs svetim misnim slavljem i obredom pepeljenja. Sv. misu je predvodio vojni kapelan o. Viktor Grbeša, uz sudjelovanje djelatnika koji su toga dana odlazili u mirovnu misiju ISAF.

Istoga dana: O. Ivan Magdić, vojni kapelan VK "Sv. Antun Padovanski" u vojarni "Croatia", predvodio je misno slavlje tijekom kojega je posipanjem pepela po glavama vjernika, djelatnicima svoje kapelanije i Vojne kapelanije „Sv. Nikola Tavelić“, uveo prisutne u korizmeno pokorničko vrijeme.

Istoga dana: U crkvi sv. Frane u Splitu slavljena je sveta misa povodom početka korizme za sve djelatnike Policijske uprave splitsko-dalmatinske. Svetu misu i obred pepeljenja predvodio je kapelan Policijske kapelanije „Sv. Mihovil arkanđeo“ u Policijskoj upravi splitsko-dalmatinskoj fra Žarko Relota.

Svetoj misi su pored Marka Srdarevića, ovlaštenog za obavljanje poslova načelnika Policijske uprave prisustvovali i brojni djelatnici.

U svojoj prigodnoj riječi fra Žarko je nastojao vjernicima približiti smisao korizmenog vremena. U duhu misnih čitanja predstavio je Isusa kao onoga koji je svojim sunarodnjacima, nakon što je analizirao njihove živote i pobožnost, ukazao na površan način življenja vlastite vjere. Kako su se u javnosti htjeli prikazati drugačiji nego što jesu i živjeli svoj vjerski život ne u duhu Saveza koji su sklopili s Bogom, već vlastite potrebe da obmanu javnost i sebe prikažu kao pobožne i iskrene Židove zapravo su samo svojom vanjštinom svjedočili vjeru. Davali su milostinju ali ne zbog suosjećanja s potrebitim već iz vlastitih pobuda da drugi o njima govore kako su široke ruke, molili su se ne zbog želje za Božjom blizinom već da o njima govore kako su pobožni, postili su ali ne zbog samodiscipline već da ostave dojam o sebi kao o onima koji poštuju Zakon. Toj napasti ne uspijevamo uvijek odoljeti ni mi današnji vjernici pa je stoga ponekad potreban i nama Isusov ukor i upozorenje, kako bismo koherentno i konzistentno živjeli svoju vjeru.

Korizma je vrijeme preispitivanja u kojemu bi trebalo postići koherentnost i konzistentnost vjere, te težiti osobnoj katarzi, istaknuo je fra Žarko. Isusa treba častiti korizmenim odricanjem koje nam otvara srca i kojim odricanjem ga veličamo. Svima je uputio poziv da istinskoj milostinji, postu i molitvi koje treba činiti otvorena srca, daju pravi smisao i da to čine radi sebe i svoje vjere, a ne zbog drugih, te svima zaželio sretan početak korizmenog vremena.

Istoga dana: Djelatnici PU zagrebačke i vjernici Policijske kapelanije "Majka Božja Kamenitih vrata" započeli su vrijeme korizme misom i obredom pepeljenja. Misu je služio policijski kapelan don Marin Drago Kozić.

Don Marin je blagoslovio pepeo, a nakon propovijedi upriličen je obred pepeljenja, kojemu su pristupili svi okupljeni i na taj način iskazali ozbiljnu želju za pokorom i obraćenjem uz poziv: "Obratite se i vjerujte Evanđelju!"

Kapelan je na početku mise podsjetio prisutne da je počelo vrijeme korizme koje se može označiti kao vrijeme intenzivnijeg približavanja Gospodinu. Nadalje, u propovijedi, don Marin je istaknuo kako liturgija Crkve poziva sve nas da očistimo svoju dušu i da počnemo iznova. „Ali sada – riječ je Gospodnja – vratite se k meni svim srcem svojim: posteć', plaćuć' i kukajuć'. Razderite srca, a ne halje svoje! Vratite se Gospodinu Bogu svome, jer on je nježnost sama i milosrđe...“, čuli smo u prvom misnom čitanju. Gospodin nas želi odvojiti od zemaljskih stvari kako bismo se obratili njemu; želi da napustimo grijeh, koji uništava i ubija, te se vratimo izvoru života i radosti. Vrijeme je da svatko od nas osjeti kako ga Krist potiče u činjenju dobra. Nemojmo odgađati svoje odluke, pravi trenutak je došao! Korizma je započela i smatrajmo je vremenom svoje promjene i nade, naglasio je kapelan.

Istoga dana: U vojarni Zemunik u Vojnoj kapelaniji „Sv. Gabrijel arkandeo“ misnim slavljem i simboličnim obredom pepeljanja započelo je korizmeno vrijeme. Svetu misu za vjernike pripadnike Oružanih snaga RH u kapelici vojarne predvodio je dekan i vojni kapelan o. Ivo Topalović. Korizma je milosno vrijeme preispitivanja naše savjesti, vrijeme promišljanja kako živimo s darovima koje nam je Bog povjerio. Uvijek treba težiti višem, višim darovima kroz obećanje kako ću učiniti nešto zato što volim sebe, svoje najbliže, a nadasve Boga. Korizma traži trenutak iskrenosti kako postimo, molimo, činimo dobro i djela ljubavi, a iskrenost je temelj koji nas vodi Isusu Kristu, ne vanjština ili upakirana etiketa. Današnje vrijeme traži hrabre svjedoke, svjedoke dobra, praštanja i milosrđa, naglasio je o. Topalović, te potaknuo na činjenje dobrih djela po kojima ćemo radosnije doći do vrhunca, a to je Uskrs.

„Svjedoci smo donošenja brojnih odluka, no čini mi se kako je danas najteže donijeti odluku kako biti dobar. Dobar u zajednici rada, obitelji, prijatelja i domovine Hrvatske. Na početku smo korizme, te nam je svima nama prigoda svjedočiti o dobru i ljubavi koja treba isijavati iz naše nutrine kao jezgra obogaćena Božjom blizinom i hodom ka susretu s Isusom Kristom koji nam je povjerio velike i čudesne darove koje trebamo staviti

u službu našeg životnog poslanja“, poručio je kapelan Topalović.

Uz pobožnost križnog puta kapelanija u Zemunik u vrijeme korizmenog vremena organizira više duhovnih sadržaja. Tako će ovoga vikenda (07. - 09. ožujka) za pripadnike Hrvatske vojske u vojarni „Knez Trpimir“ u Divuljama vlč. Zlatko Sudac održati duhovnu obnovu, a tijekom korizme vlč. Sudac posjetit će i vojarnu Zemunik i imati susret s djelatnicima iz zemuničkih postrojbi uz služenje svete mise u kapelici vojarne. Također, za djelatnike iz baze Zemunik organizirana je i trodnevna duhovna obnova u Kugarima (18. - 21. ožujka).

Istoga dana: Početak korizme u Policijskoj kapelaniji „Sv. Mihael arkandeo“, MUP – Sjedište i Ravnateljstvo policije, proslavljen je svetom misom i obredom pepeljenja najprije u kapeli sv. Ignacija Loyolskoga u sjedištu MUP-a, a potom i u amfiteatru u Ravnateljstvu policije. Svete mise služio je policijski kapelan p. Stjepan Harjač.

U svojoj propovijedi, p. Stjepan pozvao je na propitivanje o smislu posta, pokore, dobrih djela i molitve. Pozvao je vjernike da se odreknu onoga što ih udaljuje od ljudi te na redovitost u vjerničkom molitvenom i sakramentalnom životu.

Istoga dana: Vojni biskup mons. Juraj Jezerinac predvodio je misno slavlje i obred pepeljanja u kapeli Vojnog ordinarijata. Uz generalnog vikara o. Jakova Mamića na misi su sudjelovali djelatnici ordinarijata i drugi vjernici.

Istoga dana: U prostorijama Policijske uprave karlovačke slavljena je sveta misa i obred pepeljenja povodom početka korizme, koju je predvodio policijski kapelan vlč. Andrija Markač. Pepelnica ili Čista srijeda je prvi dan korizme kojim započinje četrdesetodnevna priprema za najveći kršćanski blagdan Uskrs.

To je dan pokore, razmišljanja, nemrsa i posta. Prema običaju na ovaj se dan vjernici obilježavaju pepelom te na taj način potvrđuju da su spremni na obraćanje, post, pokoru, molitvu i vršenje dobrih djela. Pepeo je simbol pokore i poziv kršćanima da razvijaju duh poniznosti i žrtve, a također podsjeća da je Bog velikodušan i milosrdan onima koji mu se obraćaju pokorna srca.

Na svetoj misi nazočni su bili brojni djelatnici, predvođeni načelnikom Policijske uprave karlovačke Tomislavom Kotićem i njegovim zamjenikom Ivicom Porubićem.

Istoga dana: Pepelnicom započinje korizmeno vrijeme. Liturgija nam korizmu predstavlja kao vrijeme milosti i spasenja: "Evo sad je vrijeme milosno, evo sad je vrijeme spasa!" (2 Kor 6, 2). Na blagdan pepelnice, svećenik posipa vjernike pepelom uz riječi: "Obratite se i vjerujte Evanđelju!" Crkva nam upućuje poziv da ozbiljno raz-

mislimo o svom životu te da se osobno i zajednički nastojimo istinski obratiti: "Sjeti se čovječe da si prah i da ćeš se u prah pretvoriti"

U crkvi sv. Mihovila u Policijskoj akademiji svetom misom i obredom pepeljanja vjernici Policijske akademije započeli su svoj korizmeni hod duhovne pripreve za proslavu Uskrsa. Sv. misu i obred pepeljanja predvodio je policijski kapelan fra Frano Musić. U prigodnoj propovjedi fra Frano je pozvao vjernike na promišljanje o grijehu i istinskoj pokori, pokori koja rađa životnu obnovu i donosi duhovne plodove.

06. 03. 2014.

U Delnicama je započela selekcija za popunjavanje Bojne za specijalna djelovanja. Kapelan p. Mirko Vukoja predvodio je misno slavlje na početku naporne obuke mladića koji su se javili za commando obuku. „Strogi su kriteriji i visoko podignuta ljestvica za kandidate koji imaju jaku želju postati hrvatski specijalci u različitim kategorijama. Potrebno je i vrijedi ove mlade ljude poticati i svestrano podupirati u njihovim mladenačkim idealima. Duhovna potpora tu je presudna. U duhovnoj krepkosti i domoljubnom zanosu inspiriraju se u našoj spomen-sobi pred onima koji su svoj život uložili u temelje naše slobode i dostojanstva“, mišljenje je p. Vukoje.

Istoga dana: U prostorijama Policijske postaje Metković slavljeno je misno slavlje koje je predvodio kapelan Policijske uprave dubrovačko-netretvanske don Ivo Borić. Na misnom slavlju sudjelovali su djelatnici Policijske postaje Metković i Postaje granične policije Metković.

09. 03. 2014.

Mons. Juraj Jezerinac, vojni ordinarij, podijelio je sakrament svete potvrde gospođi Vlasi Dečak Barišić i njezinom suprugu Velimiru Barišiću. Vlasta i Velimir žive u sakramentalnom braku i roditelji su dvoje djece.

Gospođa Vlasta je djelatnica Ravnateljstva policije, Centra za forenzična ispitivanja istraživanja i vještačenja „Ivan Vučetić“.

Za sakrament svete potvrde, po dopuštenju vojnog ordinarija, pripremali su se u Policijskoj kapelaniji „Sv. Mihael arkanđeo“, MUP - Sjedište i Ravnateljstvo policije.

Istoga dana: „Proteklih tjedana dio pripadnika 1 MTB „Vukovi“ i pripadnika GOMBR-e „Sokolovi“ nalaze se na vojnim vježbama na slunjskom poligonu. Ustaljen je običaj da vojni kapelan običe dislocirane vjernike i zajedno s njima slavi svetom misu. U napornim i zahtjevnim uvjetima rada potrebno je pronaći vremena za vlastitu duhovnost. Upravo je početak korizmenog vremena idealan trenutak za donošenje novih odluka i

promjena u svome životu“, mišljenje je p. Mirka Vukoje, vojnog kapelana BSD-a.

„Pustinja nije samo mjesto, ona može biti i slika našega života te različitih ispraznosti u koje znamo upasti. Đavao iskušava Isusa, a još više iskušava i svakoga od nas i samo ponizan čovjek može pronaći unutarnju Božju snagu da mu se odlučno odupre“, naglasio je vojni kapelan u svojoj homiliji.

12. 03. 2014.

Djelatnicima Policijske uprave karlovačke je, povodom nadolazećih uskrasnih blagdana, u prostorijama PU karlovačke održano duhovno predavanje o temi: „Nosioći nade – čuvari života“. Prigodno duhovno predavanje predvodio je fra Anto Barišić uz nazočnost policijskog kapelana vlč. Andrije Markača.

14. 03. 2014.

U vojnom hotelu „Zagreb“ u Splitu, od 11. do 14. ožujka održan je prvi turnus proljetnog ciklusa duhovnih vježbi za pripadnike OS RH koje organizira i provodi Vojni ordinarijat u RH. „Vjera – integralni dio ljudske naravi“, bila je tema trodnevnih razmatranja za 35 časnika, dočasnika i vojnika, vjernika vojnih kapelanija „Sv. Ilija prorok“ iz Petrinje, „Bl. Ivan Merz“ iz Slunja i „Sv. Franjo Asiški“ iz Gospića. Voditelj duhovnih vježbi bio je p. Mirko Vukoja, DI, vojni kapelan Bojne za specijalna djelovanja iz Delnica.

Polaznici su uz dnevna razmatranja prvoga dana posjetili splitsku župu Presvetog Srca Isusova na Visokoj, gdje su sudjelovali na euharistijskom slavlju. Drugoga dana hodočastili su Majci Božjoj Lurdskoj u svetište Vepric pokraj Makarske gdje su pristupili sakramentu pomirenja, a hodočašće su završili pobožnošću križnog puta i svetom misom. Zadnjeg dana, tijekom povratka svojim obiteljima i svojim vojnim dužnostima polaznici duhovnih vježbi zaustavili su se u Udbini gdje su misnim slavljem u nacionalnom svetištu – Crkvi hrvatskih mučenika završili duhovne vježbe. Svetište i crkvu vojnicima je pokazao upravitelj svetišta, župnik i dekan udbinski mons. mr. Tomislav Rogić.

15. 03. 2014.

Prije 23 godine, 15. ožujka 1991. godine u Splitu formirana je Specijalna jedinica policije, koja je kasnije dobila ime BATT, u čast četvorice pripadnika jedinice, koji su prvi poginuli u Domovinskom ratu: Zorana Bočine, Kažimira Abramovića, Ivana Tomaša i Jakova Topića.

Proslava 23. obljetnice osnivanja jedinice, započela je polaganjem vijenaca na centralnom spomen-obilježju u bazi splitske Specijalne je-

dinice policije u mjestu Mravince, a zatim je u crkvi Sv. Križa na Meštrovićevom kašteletu u Splitu slavljena sveta misa, koju je predvodio policijski kapelan fra Žarko Relota, a koncelebrirao župnik katedrale Sv. Duje don Tomislav Čubelić.

Svečanost je nastavljena u prostorijama Vile Dalmacije, gdje se na svečanoj akademiji, uz zapovjednika Specijalne jedinice policije Split Antona Dražinu, te predsjednika Udruge SJP BATT Ivicu Glavotu, nazočnima obratio i izaslanik MUP-a Marko Srdarević, ovlašten za obavljanje poslova načelnika Policijske uprave splitsko-dalmatinske, koji je tom prilikom svim pripadnicima Specijalne jedinice policije Split i članovima Udruge BATT, u ime Ministarstva unutarnjih poslova, Policijske uprave splitsko-dalmatinske, čestitao godišnjicu osnivanja i zahvalio im za sav njihov trud i žrtve koje su podnijeli u vremenu postojanja, posebno u Domovinskom ratu. Svečanosti je kao poseban gost nazočio i zamjenik ministra unutarnjih poslova Evelin Tonković.

Svoje čestitke im je uputio i gradonačelnik Grada Splita Ivo Baldasar, zamjenik župana Splitsko-dalmatinske županije Ante Šošić, te general Mladen Markač, ratni zapovjednik Specijalne jedinice policije MUP-a, kao i bivši zapovjednici SJP BATT Split. Generalu Markaču uručen je prigodan dar - „Velebítska stijena“ s posvetom.

16. 03. 2014.

Vojni ordinarij Juraj Jezerinac predvodio je misno slavlje u kapeli Vojnog ordinarijata prije početka duhovne obnove za članice Udruge „Žene u Domovinskom ratu“ koju je predvodio vlč. Zlatko Sudac. Duhovna obnova je završila isti dan klanjanjem pred Presvetim oltarskim sakramentom.

17. 03. 2014.

Održana je korizmena duhovna priprava u organizaciji Policijske kapelanije „Majka Božja Kamenitih vrata“ za djelatnike PU zagrebačke i vjernike kapelanije. Pripravu je vodio vlč. Zlatko Sudac. Policijski kapelan za PU zagrebačku don Marin Drago Kozíć pozdravio je na početku sve prisutne i pozvao vlč. Sudca da otpočne korizmenu duhovnu pripravu.

Vlč. Sudac uputio je poticajne riječi svim okupljenim djelatnicima i poručio da u vrijeme korizme, neposredne priprave za Uskrs, više promišljaju svoju vjeru i pripadnost Kristu, učvrste svoju povezanost s Crkvom te da se više posvete svojoj obitelji i ljudima oko sebe, posebno onima kojima je na bilo koji način potrebna pomoć, a na kraju predvodio klanjanje i molitvu pred Presvetim. Glazbeni animator bio je Ivan Puljić.

18. 03. 2014.

U crkvi Presvetog Srca Isusova u Novom centru u Karlovcu slavljena je sveta misa povodom uvođenja u službu prvog policijskog kapelana vlč. Andrije Markača u Policijsku kapelaniju „Sv. Josip“ za Policijsku upravu karlovačku. Svetu misu, služenu za sve poginule i nestale hrvatske branitelje predvodio je vojni ordinarij u RH mons. Juraj Jezerinac.

19. 03. 2014.

Nakon duge i teške bolesti, u bolnici „Rebro“ u Zagrebu, preminuo je p. Ante Vukoja u 72. godini života, 53. godini redovništva i 42. godini svećeništva. Pater Ante je 18 godina bio vojni kapelan.

Istoga dana: Ratna škola „Ban Josip Jelačić“ obilježila je u Zaprešiću blagdan sv. Josipa, dan svog zaštitnika, ali i naše domovine. Obilježila ga je euharistijskim slavljem koje je predvodio mons. Juraj Jezerinac.

Delegaciju Ratne škole predvodio je brigadni general Slaven Zdilar koji je u ime 16. generacije polaznika, Gradu Zaprešiću, ali i svim Zaprešićanima, zahvalio na gostoprimstvu.

Časnici Ratne škole, delegacija Grada Zaprešića i predstavnici udruga proizašlih iz Domovinskog rata, položili su vijence i zapalili svijeće kod spomenika poginulim braniteljima, te na grobnicu bana Josipa Jelačića.

Nakon euharistijskog slavlja u Novim dvorima, u Srednjoj školi Ban Josip Jelačić, učenicima je održano kratko predavanje na temu Domovinskog rata, kojeg su odslušali sa velikim zanimanjem, obzirom da je to bila prilika da dobiju informacije i pitanja na odgovore 'iz prve ruke'.

Po završetku predavanja, mogli su uživati u pokaznim vježbama Počasno zaštitne bojne GS OS RH.

21. 03. 2014.

Koautor monografije „Bijeli put – pobjeda dobra u ratu“ Branko Čulo sa suradnikom Milom Čulom susreo se s biskupom mons. Jurjem Jezerincem povodom izlaska iz tiska ove vrijedne knjige kojom se obilježilo 20 godina od „Bijeloga puta“. Gosti su biskupu, koji je prije 20 godina blagoslovio prvi konvoj za Novu Bilu, darovali ovo djelo koje će biti predstavljeno u ponedjeljak 24. ožujka u palači Narodnog doma (dvorana Ilirskog preporoda).

Na promociji knjige „Bijeli put, pobjeda dobra u ratu“, autora dr. Slobodana Langa i Branka Čule govorit će dr. Ivo Josipović, predsjednik RH, dr. Andro Vlahušić, gradonačelnik Dubrovnika, dr. Slobodan Lang, dr. Ivan Bagarić, Ivan Tolj, predstavnik Styrie, fra Iko Skoko, gvardijan mostar-

ski, te fra Stipe Karaica iz "Kruha sv. Ante".

Istoga dana: U Vojnom ordinarijatu u Zagrebu održan je prvi sastanak Koordinacijskog odbora za organizaciju 22. hodočašća hrvatske vojske i policije u Lourdes. Hodočašće se održava od 13. do 20. svibnja 2014. godine i dio je 56. međunarodnog vojnog hodočašća u Lourdes koje se održava pod motom „Sluge Krista – sluge mira“.

Istoga dana: Na duhovnim vježbama koje su održane od 18. do 21. ožujka sudjelovalo je tridesetak djelatnika ZZOD-a, GOMBR-e, te MORH-a, a s ciljem korizmenog promišljanja o svojem životu.

Duhovne vježbe predvodio je fra Marko Medo, vojni kapelan. Promišljalo se o četiri teme: "Otajstvo Boga - moj Bog", "Tajna čovjeka i čovjekova veličina", "Tajna našega života", te "Tajna patnje i ljubavi". Ove duhovne vježbe nisu niz učenih predavanja i nadoknada propuštenih molitava, već predstavljaju tematsko razmatranje i suočavanje sa samim sobom. Ovo je prilika da svaki pojedinac razmišljajući sagleda svoj život bez prisile, kako bi čovjek mogao biti ono što je, a to je čovjek po slici Božjoj, istaknuo je fra Medo.

U sklopu duhovnih vježbi polaznici su posjetili otok Susak te grad Mali Lošinj, a u istima služena je sveta misa. Tijekom duhovnih vježbi polaznici su imali priliku za svetu ispovijed, te osobni razgovor kao odličnu pripravu za Uskrs.

22. 03. 2014.

Skupina od 70-ak hodočasnika predvođena kapelanom Policijske kapelanije „Sv. Mihovil“ iz Policijske akademije fra Franom Musićem, krenula je ranim jutrom prema Poreču, Rovinju i Puli.

Hodočašće je započelo kratkom molitvom za sretan put. Bez teškoća su stigli u Poreč, gdje ih je dočekaio župnik vlč. Rikard Lekaj, te im je na posebno dojmljiv način predstavio kompleks, točnije Eufrazijevu baziliku s krstionicom i pripadajućim objektima. Iznoseći povijesne podatke o zgradama, uspio je nenapadno i veoma dojmljivo katehizirati sve prisutne.

Euharistijsko slavlje predvodio je policijski kapelan koji je zahvalio župniku na gostoljubivosti i prisutnima naglasio, temeljeno na pročitanom evanđelju, kako nas Bog voli. Popodne su iskoristili za obilazak Rovinja i Pule i njihovih znamenitosti: sv. Eufemiju, Arenu, slavoluk, Zlatna vrata, Augustov hram...

25. 03. 2014.

Fra Ivan Matić, voditelj Kuće molitve „Tabor“ u Samoboru, predvodio je korizmenu duhovnu obnovu za vjernike Policijske kapelanije „Sv. Mihael arkandeo“ u Ravnateljstvu policije. Glazbeni

animator bio je Luka Balvan. Fra Ivan je govorio najprije o svetkovini Blagovijesti uz koju je vezao čovjekov odgovor na Božji poziv. U drugom dijelu govorio je o korizmi i pripravi za Uskrs.

27. 03. 2014.

U vojnom hotelu "Zagreb" u Splitu od 24. do 27. ožujka, u organizaciji Vojnog ordinarijata održane su duhovne vježbe za časnike, dočasnike, državne službenike i namještenike. Voditelj duhovnih vježbi bio je vojni kapelan p. Zoran Vujičić iz VK "Sv. Mihael arkandeo", HVU "Petar Zrinski" Zagreb.

Na duhovnim vježbama sudjelovala su trideset i tri polaznika iz vojnih kapelanija: "Gospa Snježna" Zagreb, "Sv. Mihael arkandeo" Zagreb, "Sv. Nikola Tavelić" Zagreb i "Sv. Ivan Krstitelj" Požega.

Sudionici vježbi su u povratku posjetili svetište "Gospe Sinjske" te na Plitvicama mjesto pogibije hrvatskog policajca Josipa Jovića.

28. 03. 2014.

U Frohnleitenu kod Graza održalo se nesvakidašnje misno slavlje. Na misi, koju je želio Dario Kordić, haški uznik koji svoju kaznu zatvora izdržava u Grazu, a taj je dan bio slobodan, okupila se Kordićeva obitelj, rodbina i prijatelji. Misu je predvodio vojni biskup mons. Juraj Jezerinac, uz koncelebraciju biskupa Vlade Košića i Valentina Pozaića, te pedesetak svećenika. Na početku, sve okupljene je pozdravio provincijal hercegovačkih franjevaca, koji vode tu hrvatsku katoličku misiju, fra Miljenko Šteko.

U homiliji biskup Košić je istaknuo kako je ovaj susret zapravo propovijed za sebe. "To što si ti, Dario, na slobodi, pa makar i privremenoj, te činjenica da si želio da se okupimo ovdje, u crkvi i slavimo misu te da smo se okupili u ovako velikom broju, tvoji najbliži – obitelj i prijatelji, već sve govori. Ali treba to i istaknuti riječima: to znači najprije da si nam mnogima drag, da te volimo i da se za tebe molimo; to znači da se ti moliš za nas i za našu domovinu, da si izdržao do sada noseći teški križ uzništva tolike godine, ali i da konačno malo po malo stižeš do kraja tog križnog puta. Mi se tome radujemo i svi mi se molimo dobrom Bogu da ti okonča taj tvoj put križa i vrati te tvojoj obitelji, na što imaš puno pravo i što si zaslužio svojim ustrajnim uspravnim stavom pred nepravednom osudom i onima koji te ne razumiju, kao što ne razumiju ni našega Gospodina koji je prvi bio nevin osuđen i nosio za sve nas ljude teški križ, bio raspet na njemu, umro, ali i treći dan uskrsnuo od mrtvih", poručio je biskup Košić, te dodao kako su i mnogi naši Hrvati trpjeli i trpe nepravde i osudu i tamnicu,

ali – najvažnije je da se nisu dali slomiti, da stoje uspravno i vjeruju u pobjedu istine i kad-tad pravorijek pravednosti u korist našeg hrvatskog naroda.

U nastavku biskup je rekao kako bi Dario Kordić mogao najbolje protumačiti pročitano Riječ Božju i kako on to čini svojim životom, svojom žrtvom, svojom neviđenom ljubavlju kojom obuhvaća sve ljude, i svoje najbliže, i svoj hrvatski narod, kako u Hrvatskoj tako i u Bosni i Hercegovini, i sve druge narode, i prijatelje i neprijatelje. „Mnogi smo, kada smo te upoznali i s tobom imali sreću razgovarati, ostali zadivljeni i zahvalni Bogu što te imamo. Ali, svaki, baš svaki tko te je susreo svjedočio je o tvojoj ljubavi, o tvojoj ispunjenosti Bogom, o tvojoj radosti i zahvalnosti a što sve možeš primiti samo od Boga koji – kako reče sv. Pavao u poslanici Rimljanima – u svemu na dobro surađuje s onima koji ga ljube. Njima se uistinu sve okreće na dobro“, istaknuo je biskup. Na kraju mise nazočnima se obratio i sam Dario Kordić, a poslije mise nazočne biskupe, svećenike, redovnike i okupljene vjernike pozdravio je domaći biskup iz Graza mons. Egon Kapellari, te se zadržao s njima na zajedničkom ručku koji su pripremili franjevci na čelu s fra Šimunom Orečom.

Istoga dana: Svetu misu u vojarni Zemunik za vjernike pripadnike Oružanih snaga RH koji su na službi u zemuničkoj vojarni predvodio je vlč. Zlatko Sudac. Susret sa djelatnicima i posjet vlč. Zlatka Zemuniku organizirao je o. Ivo Topalović, vojni dekan i kapelan VK „Sveti Gabrijel arkanđeo“. Ovo je treći po redu Sudčev posjet bazi Zemunik, a ovaj dolazak organiziran je u sklopu duhovnih sadržaja koje je kapelanija pripremila u korizmeno vrijeme.

Velečasni Zlatko je propovijed posvetio ljubavi. Lijepo je voljeti i imati osjećaj biti voljen. Ljubav je pokretač i snaga našeg života, a gdje nema žara tako je lako izgubimo. „Voljeti, moji dragi prijatelji, može samo onaj koji može nositi križ jer ljubav i patnja su jedno“, istaknuo je Sudac te pojasnio kako je jedini razlog dolaska Isusa Krista ljubav. Kada se ljubav izgubi umnažaju se zakoni jer pokazujemo slabost u sebi, ostajemo bez temelja. Tada se mora majku moliti za rađanjem djece, za dojenjem djeteta, otac se moli biti pažljiv, poziva se na poštivanje. I kada nas život dovede do samrtne postelje i tada će biti jedino važno koliko sam volio i jesam li bio voljen. Nije lako sebe darivati drugima, a ne primati ništa zauzvrat, a zamislite još voljeti drugoga kao sebe samoga, potaknuo je Sudac na promišljanje o zapovijedima ljubavi. „Naš je život veliki dar ljubavi i ako ne živimo ono što vjerujemo počet ćemo vjerovati u ono što živimo“, poručio je velečasni Sudac.

Na kraju misnog slavlja zaželio je svim djelatnicima vojarni i njihovim obiteljima sretan i radostan Uskrs, a o. Topalović se zahvalio velečasnom na zajedništvu i prijateljstvu koje osjeća prema postrojbama Hrvatske vojske u Zemuniku i Divuljama, te redarstvenim snagama na području Zadra za koje će ovoga vikenda održati novi ciklus duhovne obnove.

Svetu misu i ovoga puta animirao je glazbenik Ivan Puljić koji je svim sudionicima misnog slavlja darovao CD album „Za neki novi svijet“.

30. 03. 2014

Križni put Hrvatske vojske i policije na IV. korizmenu nedjelju 30. ožujka na Ksaverskom perivoju u Zagrebu predvodio je vojni biskup mons. Juraj Jezerinac. Biskup, vikar za pastoral don Josip Stanić, vojni i policijski kapelani, te pripadnici Počasno-zaštitne bojne, vojnici, policajci, kadeti Hrvatske vojske i polaznici Policijske akademije u koloni iza križa i zastava stigli su od zgrade Vojnog ordinarijata do perivoja, gdje su im se na križnom putu pridružili zagrebački vjernici i ksaverski župnik fra Vice Blekić, TOR.

Istoga dana: Hrvatski redarstvenik i prva žrtva Domovinskog rata Josip Jović ubijen je na Plitvicama 31. ožujka 1991. godine u obrani Hrvatske. 23. godišnjica njegove smrti, svečano je obilježena u njegovom rodnom mjestu Aržanu. Misu zadušnicu za Josipa Jovića i sve branitelje Domovinskog rata, u župnoj crkvi Svih Svetih predvodio je generalni vikar Vojnog ordinarijata Republike Hrvatske o. Jakov Mamić u zajedništvu s kapelanom Policijske kapelanije „Sv. Mihovil arkanđeo“ za PU Splitsko-dalmatinsku fra Žarkom Relotom, župnikom Aržana don Antom Čipčićem i ostalim policijskim i vojnim kapelanima.

U prigodnoj homiliji fra Žarko je Josipovoj majci i svim mještanima Aržana zahvalio što su hrvatskom narodu podarili takvoga čovjeka i borca. „Jedan naš pjesnik kazao je ‘navik on živi ki zgine pošteno’, a pisac svetoga Evanđelja napisao je da će pravednik ako i umre živjeti, i te dvije misli dovoljno govore o tome tko je i kakav je bio Josip Jović“, naglasio je propovjednik. U kontekstu nedjeljnog evanđelja u kojem Isus od pljuvačke načini kal i njime premaza oči slijepca koji potom progleda fra Žarko je ukazao na to da se farizeji ne raduju njegovu ozdravljenju nego se ponovno vraćaju u povijest i raspravljaju tko je od njegovih počinio kakav grijeh zbog kojeg se on rodio slijep. „Tako i mi nažalost ne znamo živjeti, a da uvijek ne tražimo krivca za nešto. Ne znamo se radovati slobodi Hrvatske već stalno tražimo krivca za stanje današnjeg društva. Ako su nam već ljudi poput Josipa i našeg Gospodina podarili slobodnu Domovinu onda se više nemamo zašto

vraćati unatrag nego radosno živjeti sadašnjost i gledati u budućnost. Nama danas treba da progledamo jer smo nažalost slijepi na ljepotu koje nam je Bog podario i svakodnevno se međusobno deprimiramo kojekakvim opcijama", upozorio je propovjednik te nadodao da je normalno da nas opterećuje kako se Hrvatska vodi i kako ćemo živjeti, ali ako se slijepo budemo usredotočili na ono što je loše, nema nam napretka ni radosti življenja.

O. Jakov Mamić prenio je obitelji i svim okupljenima pozdrave vojnog ordinarija u Republici Hrvatskoj mons. Jurja Jezerinca i zahvalio je svima koji su došli odati počast poginulom borcu. Izrazivši nadu da je prisutnost sviju barem mala utjeha obitelji, o. Mamić im je poručio: „Mi vas volimo i uvijek ćemo biti uz vas jer ste vi svojom utrobom i ljubavi u temelju sviju nas“.

Misi je prethodilo polaganje vijenaca i paljenje svijeća na grobu Josipa Jovića. Cvijeće i svijeće na njegov grob položili su članovi njegove obitelji, predstavnici Ministarstva unutarnjih poslova na čelu sa zamjenikom ministra Evelinom Tonkovićem, predstavnici PU splitsko-dalmatinske, predstavnici Splitsko-dalmatinske županije na čelu s dožupanom Lukom Brčićem te predstavnici braniteljskih udruga.

31. 03. 2014.

U Koreničkoj crkvi u župi Jurja mučenika slavljeno je misno slavlje za prvog hrvatskog redarstvenika Josipa Jovića. Svetu misu predvodio je vojni i policijski kapelan iz Zadra o. Ivo Topalović u zajedništvu s policijskim kapelanima don Ivom Borićem i vlč. Ivanom Blaževcem.

Na misnom slavlju sudjelovali su umirovljeni djelatnici MUP-a iz Policijske uprave dubrovačko-neretvanske te djelatnici PU ličko-senjske predvođeni načelnikom Antom Podnar.

Istoga dana: Ispred spomen-obilježja u plitvičkoj šumi, obilježena je 23. obljetnica akcije „Plitvice“ i pogibije Josipa Jovića, prvog hrvatskog redarstvenika. Obitelj poginulog Josipa Jovića, izaslanstva hrvatskih državnih čelnika: predsjednika Republike Hrvatske, predsjednika Hrvatskog sabora i predsjednika Vlade Republike Hrvatske, u kojem je uz potpredsjednika Vlade i ministra unutarnjih poslova Ranka Ostojića bio i ministar branitelja Predrag Matić, izaslanstva

Ravnateljstva policije, Oružanih snaga i braniteljskih udruga, predstavnici Ličko-senjske i Splitsko-dalmatinske županije, Grada Zagreba i Ureda za branitelje položili su vijence i zapalili svijeće u spomen Josipu Joviću i akciji „Krvavi Uskrs 1991“ u kojoj je ranjeno još devet redarstvenika. Tom prigodom je vojni ordinarij mons. Juraj Jezerinac uputio okupljenima prigodne riječi te predvodio molitvu u zajedništvu s generalnim vikarom o. Jakovom Mamićem i vojnim te policijskim kapelanima.

Na obilježavanje 23. obljetnice Josipovi suborci iz baze ATJ Lučko iz Zagreba dovezli su se biciklima, pripadnici specijalne jedinice policije „Grom“ trčali su čitavu noć iz Karlovca, a pripadnici Udruge hrvatskih dragovoljaca Domovinskog rata Rab tri su dana pješaćili s Raba. Svi oni stigli su kako bi prvom poginulom redarstveniku odali počast polaganjem vijenaca i paljenjem svijeća. Paljenjem svijeća po prvi puta ove godine počast Josipu Joviću odali su učenici osnovne i srednje škole iz Korenice i Mukinja.

Nakon minute šutnje u kojoj su se prisutni prisjetili pokojnog Josipa Jovića i svih branitelja palih u Domovinskom ratu, okupljenima su se prigodno obratili visoki uzvanici.

Predsjednik Udruge ATJ Lučko 90, Mladen Grgić prisjetio se tog krvavog proljeća na Plitvicama: „Bio je to početak nečega što će na kraju dovesti do pobjede i osamostaljenja Republike Hrvatske. Tad smo doista bili jedno jer smo imali srce i cilj. Ali često u životu samo srce nije dovoljno. Josipova žrtva, kao nagovještaj svih kasnije poginulih, nestalih i ranjenih naših suboraca, bijaše zalag sigurne pobjede. Sve je nekako simbolički povezano. I vrijeme u kojem se sve ovo događalo, Uskrsno vrijeme, i razlozi i okolnosti početka borbe i rata koji je uslijedio. Nema Uskrsa bez korizme, žrtve i križa. I nema pobjede u ratu bez hrabrosti, spremnosti na žrtvu i već spomenutih žrtava. Upravo je to razlika vremena u kojem se sve ovo događalo prije 23 godine i vremena u kojem živimo“, rekao je Grgić te uz zahvalu pokojnom Josipu i svim braniteljima, pozvao sve političke strukture u državi i sve okupljene na Plitvicama da se ugledaju i slijede spomenute ideale.

Prigodni program završio je riječima i molitvom koju je predvodio vojni ordinarij mons. Juraj Jezerinac.

Ispraćaj 23. HRVCON-a u ISAF Zagreb, 4. ožujka 2014.

Dragi hrvatski vojnici, policajci, dočasnici i časnici! Na početku ovog našega zajedničkog druženja želim podijeliti s vama kao vojni biskup u RH nekoliko misli prije vašeg odlaska u mirovnu misiju u Afganistan.

Današnje evanđelje opisuje Isusove učenike koji se spremaju napustiti svoje obitelji: oca, majku, braću, sestre i vlastitu djecu da izvrše misiju, koju im je povjerio Isus Krist. Nije bilo lako donijeti tu odluku i napustiti svoj dom. No, oni su prihvatili tu veliku žrtvu, jer ih je Isus osvojio svojom pojavom. Petar je očito razmišljao što će dobiti zauzvrat pa je pitao Isusa u ime prisutnih učenika što će za to dobiti? Isus mu odgovara da im neće biti lako, da će biti zbog njega mnogi i proganjani ali neka ustraju poradi evanđelja. Plaća im neće izostati, štoviše, bit će stotruko nagrađeni.

I vi, dragi prijatelji, napuštate svoj dom, svoje obitelji, postrojbe i idete u daleku i tešku misiju. Vaša odvažnost kojom odlazite u tu daleku zemlju postat će izvorom radosti mnogim ljudima u toj zemlji, koji čeznu za mirom upravo onako kako smo i mi težili u vrijeme kada je bila

izvršena agresija na Hrvatsku.

Ako je danas čovjek ičega gladan, onda je to glad za mirom, srećom, kako u osobnom životu tako u obitelji, među narodima i u svijetu. Vi idete u Afganistan kako biste donijeli mir toj ratom izmučenoj zemlji.

Istovremeno, dok donosite mir drugim ljudima, čuvajte mir savjesti i duhovno poštenje. Poštujte sve i svakoga u njegovom uvjerenju i životnom opredjeljenju. Naši su se vojnici u Afganistanu istakli u vrlinama koje su opće poznate među ljudima i za kojim čezne svaki čovjek. I zbog toga veoma cijene našeg vojnika kako afganistanski narod tako i vojnici drugih zemalja koji se nalaze u mirovnoj misiji u Afganistanu. To nas još više obvezuje da se trudimo nastaviti ići putem koji su išli naši prethodnici. Poštujuću druge, vi ćete na taj način graditi mostove zajedništva i suživota.

S vama ide i vojni kapelan fra Božo Ančić, koji je već bio u Afganistanu i prilično poznaje prilike života u toj dalekoj zemlji. On ide s vama da vam bude brat i prijatelj, kolega i osoba posebnog intimnog povjerenja, kome se možete povje-

riti i tražiti duhovnu pomoć. On će vam pomoći da ostanete svoji, da pronađete oslonac u krizama vašega života, da snagom vjere, molitve, svetih sakramenata, a posebno snagom svete mise ojačate svoje srce i dušu.

Želim vam da se vratite svojim kućama, svojim obiteljima i u svoju dragu domovinu, ponosno i ispunjene duše, radosni što ste mogli sudjelovati u tako časnoj misiji, kao što je ova misija mira. Uvjeren sam da ćete se vratiti s puno duhovnog iskustva i bogatstva naroda kojemu idete, i kojem ćete svojom prisutnošću u službi mira pridonijeti. Mi ćemo vas iz Vojnog ordinarijata pratiti svojim molitvama i svakim drugim oblikom podrške.

Poštujte svoje zapovjednike, a međusobno gradite povjerenje i prijateljstvo, držeći se one Isusove: "Što želite da vama drugi čine, vi najprije činite drugome". Tako ćete graditi međusobno povjerenje i prijateljstvo. Bog će tada biti s vama i u vašem djelovanju.

Pepelnica u Vojnom ordinarijatu Zagreb, 5. ožujka 2014.

Današnjim blagdanom Pepelnice započinje korizmeno vrijeme koje je usmjereno prema godišnjoj proslavi Isusovog uskrsnuća. Ovo je veoma važno liturgijsko razdoblje, vrijeme koje bi trebalo biti prožeto prije svega zahvalnošću zbog dara otkupljenja, kao i odlukom da se odrekne-
mo od svega što nas odvraća od toga dara. Stoga je davno pisao apostol Petar, pozivajući vjernike na obraćenje: „Niste otkupljeni srebrom i zlatom, nego skupocjenom krvlju Krista koji je nevini i bespriekorni Jaganjac“ (1 Pt 1, 19).

Evandeoski tekstovi koji se čitaju u korizmenom vremenu vode nas prema susretu s Isusom Kristom, kako bismo ušli u prisno zajedništvo s njime, koje nam nitko ne može oteti. Vrijeme korizme je privilegirano vrijeme poziva na obraćenje. Stoga je dobro promisliti danas o nekoliko stvari koje se dovoljno ne prakticiraju, ili su u opasnosti da ih se zaboravi, a koje su veoma važne za naš vjerski i duhovni život. U današnjem evanđelju Isus spominje tri važne teme: Prva tema: milostinja. Radi se o podjeli dobara što ih čovjek ima. Taj se način preporučivao vjernicima, posebno u prvim stoljećima, uvjereni da uz navještaj evanđelja ide i Caritas kao pomoć najsiromašnijima. Osoba koja bi davala milostinju s nakanom da je drugi vide bila je isključena iz zajednice. Ima i danas ljudi, koji to čine da bi se

Neka vas prati Božji blagoslov i zagovor Majke Božje! Budite u kontaktu sa svojim dragim obiteljima. To će im puno značiti, posebno vi koji se ste obiteljski ljudi. Njihove će vas molitve pratiti: molitva oca i majke, molitva djece i žene, prijatelja. Tijekom dana, a posebno na večer, nađite vremena za sabranost i molitvu. Neka s molitvom započne vaš dan i neka tako završi. Preporučite se zagovoru Blažene Djevice Marije. Osjetit ćete tada snagu, jakost; hrabrost biti ljudi mira i pravednosti. Sv. misa će vam posebno davati snagu.

Budite svjesni da predstavljate svoju državu, svoj narod, i građane svoje Domovine, prije svega hrvatsku vojsku i policiju. Imajući to pred očima, pomoći će vam da sačuvate svoje ljudsko i kršćansko dostojanstvo.

I dok se opraštamo s vama, ja vam obećavam svoju molitvenu podršku. Želimo vam reći "Doviđenja", što znači: pođite sretno. I sretno se vratite u svoju voljenu zemlju, u svoje postrojbe i svojim dragim obiteljima. Tako neka bude! ■

pokazali pred drugima kao dobri vjernici. Takav stav vrijedan je svake osude.

Kad je riječ o milostinji sv. Luka spominje kako su bogati ljudi ubacivali svoje darove u hramsku riznicu. U hramu je bio i Isus koji je promatrao kako ljudi ubacuju novac. Među njima je bila i jedna siromašna udovica. Za nju je Isus rekao: „Zaista kažem vam: Ova siromašna udovica stavila je više nego svi drugi. Jer svi bacše od svoga suviška, a ona je dala sve što joj je služilo za uzdržavanje“ (usp. Lk 21, 2-4). Stoga Isus govori da kada dajemo milostinju - neka ne zna ni desnica ni lijeva. „Otac tvoj, koji vidi u tajnosti, uzvratit će ti“ (usp. Mt 6, 4).

Nadalje, Isus spominje molitvu. Kad je riječ o molitvi mnogi odmah pomisle da se radi o prosidbenoj molitvi da Bog ispuni naše želje. Međutim molitva je prije svega stav molitelja koji zahvaljuje Bogu i osluškuje njegovu volju. „Ne moja volja nego tvoja neka bude“, moli Isus u Getsemanskom vrtu.

U Isusovo vrijeme pozivalo se ljude tri puta na molitvu znakom trube: ujutro, o podne i navečer. Bilo je onih koji su namjerno dolazili na javne trgove da ih ljudi vide kako su pobožni. Isus upravo takvima poručuje da je bolje zatvoriti se u sobu i moliti u tajnosti, jer Bog sve vidi u tajnosti i uvijek nas sluša.

Isus spominje i treću temu, a to je post. U Isusovo vrijeme bio je običaj da je post bio popraćen vanjskim znakovima: ljudi su bili neoprana lica, nepočešljane kose, noseći na sebi jednostavnu odjeću. Isus kritizira takav način posta i poziva ljude da treba činiti suprotno. Postiti tako da nas drugi ljudi ne vide.

Iako se pod postom u prvom redu misli kao odricanje od hrane, post nije samo to. Postoje i drugi načini posta koji su učinkovitiji od uskraćivanja hrane, kao što su: odricanje od TV i medija, površnih zabava, opraštanje, stvaranje pozitivne klime u obitelji, na radnom mjestu, posebno onda kada je ta klima narušena itd. Dakle, imamo bezbroj načina na koji se možemo odricati.

Kudikamo je važnije i djelotvornije odreći se TV-a i to vrijeme iskoristiti za molitvu, barem jednu deseticu krunice, posvetiti više pažnje razgovoru u obitelji, razmišljati što mogu učiniti i kako postupiti prema bližnjemu koji me je svjesno ili nesvjesno uvrijedio. Svakako nezaobilazno je i čitanje Sv. pisma, koje nam može itekako pomoći.

Poznato je da je veliki učenjak svjetskog glasa Louis Pasteur bio veliki prijatelj Biblije, riječi Božje. Za vrijeme primanja u francusku akademiju, u svojem je pozdravnom govoru izrekao riječi koje su uklesane u njegovom spomeniku: „Sretan onaj koji u sebi nosi Boga i koji ga sluša“.

U 1. čitanju prorok Joel najavljuje novi post kada kaže: „Razderite srca, a ne haljine svoje“ (Jl 12, 14). U prorokovo vrijeme post se činio javno uz plakanje, kukanje i razderane haljine, želeći na taj način opravdati vlastitu pravednost. Prorok poziva narod da se obrati Bogu na način kako bi

mu oprostio grijeh. Poruka koju prorok donosi je jasna: ona se sastoji u pokajanju, odvratanju od grijeha, a to podrazumijeva obraćenje i prihvaćanje volje Božje. Izraziti primjer jednog takvog posta nalazimo u današnjem psalmu koji se pripisuje kralju Davidu.

David moli Boga da ga oslobodi od grijeha i njegovih nevolja, koje ga muče. Svjestan je svoga grijeha pred Bogom te vapi za milosrđem. David moli da mu ponovno dade „duha“, kojega je primio u trenutku kada je bio pomazan i posvećen za kralja, da mu dade snage učvrsti ga duhom spremnim za svako dobro djelo. Dakle, obraćenje i kajanje pravi je post, koje donosi velike plodove u osobnom i obiteljskom životu.

Apostol Pavao poručuje: „Evo, sad je vrijeme milosno, evo sad je vrijeme spasa! (2 Kor 6, 2). Pavao se poziva na mandat opraštanja grijeha, koji je primio od Isusa, zajedno s apostolima, kad kaže: „Umjesto Krista zaklinjemo: dajte, pomirite se s Bogom“ (2 Kor 5, 20) te nastavlja: „Kao suradnici opominjemo vas da ne primite uzalud milosti Božje“ (2 Kor 5, 20). Apostol Pavao potiče svoje vjernike da ne odgađaju pomirenje s Bogom, da svako odgađanje može biti sudbonosno za spasenje.

Braćo i sestre! Obredom pepeljenja želimo na vanjski način potvrditi da se pridružujemo Isusovoj želji, koji nas potiče na obraćenje, da želimo u ovom korizmenom vremenu provesti u život Riječ Božju. Neka nam Marija, Majka Isusova, pomogne da u nastojanju vršenja volje uspijemo izvršiti Božju volju, kako bismo dočekali blagdan Isusovog uskrsnuća kao novi i preporođeni ljudi. Amen ■

Uvođenje u službu kapelana za PU karlovačku Karlovac, 18. ožujka 2014.

Svetopisamska čitanja usko su povezana s blagdanom. To je očito i danas kad slavimo sv. Josipa, zaštitnika vaše kapelanije.

Nitko od ljudi ne zna što će se dogoditi u budućnosti, a još manje znamo o budućoj djeci koju i kakvu će ulogu imati u svome životu. O svemu tome imamo neka predviđanja. Pa ipak, objavom Božjom unaprijed se puno toga znalo ne samo o Mesiji - Isusu Kristu, koji će se roditi, nego indirektno i o njegovom poočimu Josipu. O tome govore i današnja čitanja.

Prvo čitanje spominje kralja Davida, koji je, uz to što je bio kralj, bio veoma bogobožan, iako je sam imao razloga da se obrati Bogu molitvom: „Smiluj mi se, Bože, po milosrđu svome“.

Za Izraelce najveća svetinja bio je „Kovčeg Gospodnji“, koji je bio smješten u šatoru. U njemu su se čuvale Božje zapovijedi, ispisane na pločama. On je bio „znak“ prisutnosti Božje u narodu, kao danas svetohranište ili Sv. pismo.

Kralj David je odlučio podići veliki hram, dostojan za bogoštovlje, u kojem bi ploče Zakona bile smještene. Ta se misao dopala Bogu koji preko proroka Natana poručuje Davidu: „Kad se ispune tvoji dani i ti počineš kod svojih otaca, podići ću tvoga potomka nakon tebe, koji će se roditi od tvoga tijela i utvrdit će njegovo kraljevstvo. Ja ću biti otac, a on meni sin. Tvoja će kuća i tvoje kraljevstvo trajati dovijeka (2 Sam 7, 12-16). O is-

punjenju ovih prorokovih riječi govori današnje evanđelje.

Riječ je o Isusu Kristu. Njegovo rođenje opisao je sv. Matej. Isusova majka Marija, koja je bila zaručena s Josipom, nakon sklopljenih zaručaka Josip je primijetio da se ona nalazi u blagoslovljenom stanju, očekujući dijete. To ga je veoma iznenadilo. No, u snu mu se javlja anđeo i govori da je dijete što ga Marija nosi pod srcem djelo Duha Svetoga, da se ne boji uzeti Mariju za ženu, da će ona roditi sina „a ti ćeš mu nadjenuti ime Isus, jer će on spasiti narod od grijeha njegovih (Mt 1, 21-22).

Papa Benedikt XVI. je rekao da iako je Josip bio zburjen, on je učinio onako kako mu je naredio anđeo Gospodnji, siguran da postupa ispravno. Evanđelje ga opisuje kao „pravednoga muža“, koji je uzor otvorenosti Bogu i vjere u Boga. I tako je Josip u duhu vjere i svjetlom vjere prihvatio Mariju za ženu svoju.

Za Josipa se kaže se da je bio pravedan. U Sv. pismu pod pojmom pravedan misli se na čovjeka koji savjesno obavlja svoje obveze prema Bogu i blišnjemu, a to znači biti svet. On gradi društvo u kojem se svaki građanin osjeća vrijednim. Zato evanđelist Luka stavlja Josipa u prvi plan. O Josipovoj odluci i njegovom ponašanju sve ovisi. Tko zna što bi se dogodilo s Marijom i spasenjem da Josip nije postupio onako kako je

postupio. Što bi bilo s Marijom i Isusom? Može se samo nagađati.

Svakako je ovdje veoma važna riječ ohrabrenja podrške Josipu: „Josipe, sine Davidov, ne boj se!“ te „Uzmi svoju ženu! Nadjeni djetetu ime Isus!“ Ove riječi ohrabrenja postadoše Josipu svjetlo u tami, oslonac u klonuću i sigurnost u sumnji. One su i za nas poruka: Bog govori. Treba čuti Božji govor.

Potrebna nam je jača vjera u njegovu prisutnost u svijetu i u njegovu očinsku brigu za sve nas. Daleko smo od njega i zato smo sami i prazni. On preko sv. Josipa poručuje: „Ne boj se!“ Danas je ovo ohrabrenje veoma suvremeno za svakog oca obitelji, koji vodi brigu o njoj. Ta je poruka važna za mladiće i djevojke da se ne boje prihvatiti brak i posljedice očinstva i majčinstva, kako reče nedavno papa Franjo. Tako primjer Josipove odlučnosti hrabri i danas očeve, majke, mladiće i djevojke da budu odlučni pred nevoljama današnje krize.

Riječ „Ne boj se!“ veoma je aktualna, posebno za one koji su prošli Domovinski rat, kao i poteškoće, jer svaka njihova žrtva i svaki njihov napor nije bio uzaludan, iako ih sadašnji sustav pa ni javnost dovoljno ne prepoznaje i ne vrednuje. Nekima se čini da smetaju, da su zahtjevni, da idu „na živce“ i tako se ubija hrabrost i život zasnovan na darežljivoj ljubavi koju je ohrabrila Božja poruka: „Ne boj se!“ Kao što je ohrabrenje Božje riječi potaklo Josipa da ustraje, da ne klone, tako je ova riječ i danas čini. Ona potiče čovjeka na nadu kako bi nastavio tradiciju i obveze ljubavi prema svome narodu i svojoj domovini.

Druga poruka Josipu je: „Nadjeni mu ime Isus!“. Važna poruka za današnje roditelje kao što su bili sv. Josipu i Marija.

Budućnost domovine i svijeta je u rukama novih života. Svojom odlukom imati djecu i odgajati ih zajedno sa suprugom, današnji muškarci postaju graditelji naše budućnosti. Očevi i majke, ljubeći svoju djecu, omogućuju novim naraštajima prenošenje ponosa, časti i dostojanstva.

Danas na blagdan sv. Josipa. Bog poziva muževe i žene da čuju Riječ Božju. Bog želi da muževi i žene kao supružnici, podijele odgovornost za život, za Crkvu i narod. Odgoj potomstva ne prepustiti ni školi ni ulici. Vi ste, očevi i majke, formatori budućnosti svoje djece.

Jasno je da otac i majka imaju različite stilove odgoja i međusobno se popunjavaju. Pedagogija govori da su u fizičkim kontaktima majke

nježne, a očevi da se češće igraju s djecom; da očevi podržavaju samostalnost, dok majke daju prednost sigurnosti; da očevi češće naglašavaju pravdu i obveze, dok majke naglašavaju brižnost i uzajamno pomaganje; da očevi pripremaju djecu da budu spremni othrvati se grubostima koje postoje u svijetu, dok se majka trudi da dijete zaštiti od njih, ali pristupi oca i majke jednako su važni u odgoju, ispravni i potrebni, jer samo zajedno mogu odgojiti svoje dijete. Sudjelovati u odgoju djeteta i podizanju novog ljudskog bića jedan je od najvećih izazova za svakog čovjeka.

U tome je posebno sv. Josip primjer. Josip je svoje poslanje odgojitelja vršio kao predani muž, otac i radnik. Zadaća mu je bila odgajati Isusa, hraniti ga, oblačiti, poučavati Zakonu i zanatu, u skladu s očinskim obvezama. Kao svako ljudsko biće, Isus je morao proći kroz sve stupnjeve ljudskoga rasta. Napredovao je u „mudrosti, dobi i milosti“ (Lk 2, 52). Iako je bio poočim sasvim izvanrednog djeteta, Josip nije mislio da bi se zbog toga trebao odreći odgojnog poslanja koje mu pripada.

I još nešto želim istaknuti: Josip kao radnik imao je „profesionalnu svijest“. To znači da je on posvetio rad. On je svojim životom pokazao da se vrijednost rada ne mjeri novcem nego ljubavlju, koju se u njega ulaže. Josip je s radošću obavljao svoj zanat i to je prenio na Isusa. Stoga je veoma važno obavljati svoj posao s ljubavlju. To vrijedi za svaki rad. To vrijedi i za policijsko zvanje. Biti policajac nije lako. To je časno i odgovorno. Stoga ga treba obavljati po uzoru na sv. Josipa, a to znači s ljubavlju, predano i odgovorno.

Sv. Josipa se štuje kao zaštitnika Crkve i svake obitelji. On je zaštitnik očeva, svih zanatlija i radnika. Hrvatski ga je sabor 1687. godine proglasio zaštitnikom Hrvatske. Prije toga Vlada Dubrovačke Republike 20. ožujka 1521. godine prihvatila je prijedlog da se u Republici svetkovina sv. Josipa slavi kao blagdan.

Slaveći danas sv. Josipa, zaštitnika ove kapelanije, molimo Gospodina da nam po zagovoru sv. Josipa pomogne vršiti našu službu u duhu ljubavi, da idemo hrabro naprijed snagom njegovog zagovora. Još jednom čestitam Dan kapelanije. Zahvaljujem prečasnomo Andriji na prihvaćanju ove službe, kao i uzoritom kardinalu na razumijevanju za ovaj dio pastoralne skrbi u našem hrvatskom narodu, a to su katolici vojno-redarstvenih snaga RH. Amen ■

Blagdan sv. Josipa Zaprešić, 19. ožujka 2014.

Draga braćo i sestre! U nekim vremenima pojave se osobe koje imaju veliku ulogu u povijesti ljudskog roda. Među te osobe na posebni način spada i sv. Josip, čiji blagdan danas slavimo. Današnja liturgijska čitanja uvode nas u tu istinu.

Prvo čitanje spominje kralja Davida koji je imao značajnu ulogu u svome narodu: ujediniti narod na temelju vjere. Bio je svjestan da bez vjerske odnosno duhovne obnove neće biti u mogućnosti ujediniti svoj narod. Da bi u tome uspio, kralj je poduzeo neke konkretne korake. Unio je u Jeruzalem Kovčeg Gospodnji, u kojem su se čuvale ploče Božjega zakona, poznate kao Deset Božjih zapovijedi. One su se nalazile u šatoru.

Kralj David je pribavio zemljište i odlučio podići veliki hram koji bi bio dostojno mjesto za štovanje Boga, jer je smatrao da nije dolično da Kovčeg Saveza boravi u šatoru, a kralj u palači. Sv. pismo kaže da se ta želja dopala Bogu. Stoga je prorok Natan, kao Božji glasnik, prenio Božju poruku Davidu: „Podići ću tvoga potomka nakon tebe, koji će se roditi od tijela tvoga, i utvrdit će njegovo kraljevstvo“ (2 Sam 7, 12).

Današnji evanđeoski odlomak opisuje ispunjenje prorokovih riječi koje su se ispunile u Isusu Kristu. Sv. Josip je u tome imao veliku ulogu. Sv. Josip je bio zaručen s Marijom, djevojkom iz Nazareta, u skladu sa židovskim zakonom. No, nakon sklopljenih zaruka Josip je primijetio da je Marija u blagoslovljenom stanju, očekujući dijete. To ga je jako uznemirilo. Našao se u stotinu muka. Da je prijavi zbog nevjere i preljuba? Ne, to ne želi. Ako to učini onda će je kamenovati kako je to propisivao Mojsijev zakon. Josip je nije želio osramotiti, a najmanje joj učiniti nešto nažao. Želi je jednostavno sačuvati u lijepoj uspomeni. Njegova dobro odgojena savjest tako mu

je govorila.

Evanđelje spominje da je Josip bio pravedan. Ovo je veoma važna i ključna riječ da bismo bolje razumjeli sv. Josipa. U Bibliji riječ pravedan znači imati ispravan odnos prema Bogu i prema bližnjima. Židovskom pojmu pravednost odgovara kršćanski pojam svetosti. Josip je, dakle, bio svet. To se vidi iz njegovog postupanja, posebno prema Mariji. Josip nije želio ni u čemu povrijediti Mariju. Stoga je imao plan predati Mariji otpusno pismo pred dva svjedoka, kako bi izbjegao zle ljudske jezike.

I dok je tako razmišljao, anđeo mu se ukaza u snu i reče Josipu: „Josipe, sine Davidov, ne boj se uzeti k sebi Mariju, ženu svoju. Što je u njoj začeto, doista je od Duha Svetoga. Rodit će sina, a ti ćeš mu nadjenuti ime Isus, jer će on spasiti narod svoj od grijeha njegovih“ (Mt 1, 21-22). „Kad se Josip probudi od nas, učini kako mu naredi anđeo Gospodnji“ (Mt 1, 24), piše evanđelist Matej. U Sv. pismu takav se postupak zove vjera. Zato se i kaže za sv. Josipa da je bio čovjek vjere, a to znači svet. Vjerovati Bogu znači njemu se povjeriti i prepustiti da nas on vodi. Zato Josip bez velikog razmišljanja prihvaća u vjeri Mariju i njezino dijete kao osobiti dar Božji.

Rekao sam da je sv. Josip bio pravedan, a to znači svet. Sveci su ljudi koji su se visoko uzdigli iznad drugih ljudi po svom životu tako da su postali trajni svjetionici i pokazatelji kojim putem treba ići, a to je put pravednosti odnosno svetosti.

Treba reći da svet život nije u prvom redu plod ljudskih napora, nego je to djelovanje Duha Svetoga u nama. Svetost ima svoj korijen u krštenju, u kojem nam se daje božanski život, život uskrslog Gospodina. Biti svet znači slijediti u svom životu putokaze, koji se zovu Božje za-

povijedi. Biti svet znači provoditi u djelo Isusovo Evanđelje. Stoga pravog Kristovog učenika karakterizira ljubav prema Bogu i čovjeku, rekao je papa Benedikt XVI.

Sveci su živjeli u svakom razdoblju povijesti Crkve, dolaze sa svih strana svijeta, pripadaju svim životnim dobima i svim društvenim staležima. To su konkretna lica svakog naroda, jezika i nacije. Sveci su osobe s kojima se svakodnevno susrećemo. To su obični ljudi bez vidljivog herojstva, ali se u njihovoj svakodnevnom životu očituje istina vjere, poput dobrote, koja je u njima sazrela u vjeri Crkve, i najsigurnija je apologija kršćanstva. Više puta ste i sami možda čuli nekoga koji govori ili ste sami rekli: Ona je prava vjernica. Ili: On je pravi vjernik. „Moja je baka doista bila sveta žena“, rekao mi je nedavno jedan naš hrvatski časnik.

Dragi prijatelji, braćo i sestre! Što je fasciniralo hrvatskog bana Josipa Jelačića kod sv. Josipa? To je prije svega Josipova svetost, jednostavnost o kojoj smo razmišljali.

Prošle godine na današnji blagdan sv. Josipa nastupio je papa Franjo na Petrovu stolicu. U svojoj je propovijedi na pitanje kako je sv. Josip ispunjavao svoju zaštitničku ulogu pa je odgovorio: diskretno, ponizno i tiho. Poznato je da nam evanđelja nigdje ne spominju nijednu Josipovu riječ, ali je zato činio velika djela. Bio je čovjek vjere i predanja Bogu.

Ban Josip Jelačić bio je svjestan da ćemo kao hrvatski narod biti kadri opstati na ovim prostorima, bude li hrvatski puk njegovao u sebi Josipovu vjeru, njegovu pravednost, a to znači svetost. Da bi potaknuo hrvatski narod na Josipov život, odlučio je podići ovu kapelu u čast sv. Josipa kao trajni podsjetnik na vrijednosti koje je ovaj Božji čovjek i zaručnik Blažene Djevice Marije živio.

Poznato je da je Hrvatski sabor 9. i 10. lipnja 1687. godine proglasio sv. Josipa zaštitnikom

hrvatskog kraljevstva.

Dragi prijatelji, braćo i sestre! Već sama činjenica da je Ratna škola „Ban Josip Jelačić“ uzela za svoga zaštitnika sv. Josipa sama po sebi dovoljno govori. Čovjeka koga rese vrline čestitosti, pravednosti – a to znači svetost, trebaju resiti i sve nas, kao i buduće hrvatske časnike.

Samo oni, koji nisu držali do Josipove pravednosti, odnosno svetosti, koji su odbacivali svaku pomisao na Boga, na Kristov križ, oni kojima nije bila draga sloboda hrvatskoga naroda, poigravali su se s njegovim svetinjama i po njima gazili.

Bio sam svjedokom pedesetih godina, i kasnije, kada su se djeca igrala s lubanjom i kostima bana Josipa Jelačića i njegove djece, dok nisu na zamolbu dr. Ivandije, profesora teološkog fakulteta i kustosa zagrebačke katedrale, bile skupljene i kasnije pohranjene ovdje u kapeli.

Bogu hvala, prošla su ta vremena. Došlo je vrijeme naše slobode, ali i izgradnje Hrvatske na novim temeljima, koju bi trebala resiti pravednost odnosno svetost poput sv. Josipa, kao što je resila mnoge vojskovođe i velikane tijekom hrvatske povijesti. Dovoljno je spomenuti hrvatskog bana Josipa Jelačića. Kad je ulazio u ispovjedaonicu skinuo bi sablju i ušao u nju da se pomiri s Bogom, kako bi živio u prijateljstvu s njime. U očima hrvatskih vojnika i hrvatskoga puka bio je veoma omiljen i opjevan u mnogim pjesmama. Glavni trg u Zagrebu nosi njegovo ime.

Draga braćo i sestre, dragi polaznici Ratne škole! Vama želim kao i budućim generacijama i polaznicima ove škole da vas rese vrline: ljubav prema Bogu, čovjeku i domovini, koju je posebno njegovao sv. Josip, zaštitnik Vojnog učilišta. Za njim su krenule plejade ljudi i nisu požalili. Neka vas sve prati dobri Bog na vašem životnom putu i zagovor sv. Josipa, čiji blagdan danas slavimo. Amen ■

Križni put Hrvatske vojske i policije Zagreb, 30. ožujka 2014.

Poštovani oče župniče, cijenjeni predstavnici Hrvatske vojske i policije, braćo svećenici, sestre i braćo u Isusu Kristu!

Nalazimo se na 14. postaji križnoga puta. Tko pažljivo prati postaje križnoga puta i o njima razmišlja, ne može ostati ravnodušan, da pače, sve dublje ulazi u misterij Isusove muke i smrti, ali i u svoju vlastitu dušu, pitajući se: Zašto je Isus tako mučen i raspet na drvetu križa, čemu tolika patnja? Imamo li, možda i mi udjela u toj njegovoj groznoj mucu i smrti? Isus je na postavljena pitanja dao svoj odgovor uglednom židovskom učitelju Nikodemu: „Bog je tako ljubio svijet da je dao svoga Sina Jedinorođenca da nijedan koji u njega vjeruje ne propadne, nego da ima život vječni“ (Iv 3, 16). To znači da se tajna ovakve muke i ovakve smrti krije u jednoj ljubavi, u ljubavi našega Boga koji nam je otac i želio je pošto-poto spasiti nas i spasiti našu slobodu, a to je mogao samo ovim nesebičnim iskazom ljubavi koja nikome ne čini nasilje. Upravo u takvom Očevom putu nalazimo opravdanje ovakve muke i ovakve smrti.

Nalazimo se, dakle, pred tajnom Božje ljubavi koja je usko povezana s tajnom grijeha i zla. Grijehom naših praroditelja narušen je iskonski skladni odnos između Boga i čovjeka. Čovjek je popustio napasniku da mu put, mjera izrastanja i ostvarenja ne bude Bog nego on sam sebi kroz idole koje sam stvara. Time je u čovjeka ušao nered. Za ponovnu uspostavu reda i sklada u pa-

lom čovjeku, potreban je oprost, ali oprost koji će izliječiti narav i tako vratiti skladni odnos narušen grijehom. A kako je riječ o dubinskoj rani ljudske naravi, Bog je odlučio da tu narav izliječi uzimajući na sebe tu istu ljudsku narav u koju će zaodjenuti svojeg Sina Isusa Krista koji je, kao druga božanska osoba, Bogu jednak. Tako, ta grijehom ranjena ljudska narav postaje otkupljena i ozdravljena svetom „krvlju“ koja teče iz čovječjeg srca Sina Božjega. Sveti Pavao ovu tajanstvenu združenost Boga i čovjeka u Isusu Kristu izreče riječima: postade nama u svemu jednak osim u grijehu. Upravo u tom i takvom srcu nalazimo rijeku ljubavi koja je ovoga dovela do smrti na križu.

Braćo i sestre, već je prorok Izaija, Bogom nadahnut, davno prorekao ovakav ishod ljudske slobode koja će biti otkupljena ljubavlju križa: „Za naše grijeha probodoše njega, za opačine naše njega satriješe. Na njega pade kazna - radi našega mira, njegove nas rane iscijeliše“ (Iz 53, 4-5).

Ove Izaijine riječi odjekuju u riječima apostola Pavla: „Doista, dok mi bijasmo nemoćni, Krist je, već u to vrijeme, za nas bezbožnike umro. Zbilja, jedva bi tko za pravedna umro; možda bi se za dobra tko i odvažio umrijeti. A Bog pokaza ljubav svoju prema nama ovako: dok još bijasmo grešnici, Krist za nas umrije“ (Rim 5, 6-8).

Braćo i sestre! Očito je, dakle, da tajnu otkupljenja ne možemo shvatiti, ako ne razumijemo tajnu grijeha. Grijeh je izvor nemira u čovjeku

i u svijetu. Kada se grijeh nastanio u svijetu započela je tužna povijest svijeta. I u tu povijest svijeta, ranjenu i razbijenu, ulazi Bog da ju oslobodi, preporodi i sve ljude sabere u jedno.

Promatrajući nas ljude, situacije u nama i izvan nas, zamjećujemo ogromnu moć grijeha. On je zlo koje razara čovjeka, obitelj i društvo. On je zlo koje rastavlja što mora biti zajedno. On je zlo koje ubija klicu da ne nikne život. On je zlo koje rastače ono što mora ostati cjelina. On je zlo koje stvara nemoć tamo gdje je mjesto snazi. On je zlo koje nas unosi u tamu kad nam je svjetlo najpotrebnije. On je stanje našeg jadnog bića koje crkava od nedostatka čistog zraka milosti. Obično se kaže da je grijeh svojevoljni prekršaj Božjega zakona, onog zakona koji spašava čovjeka u njegovoj sređenoj izvornosti. On je toliko zlo da mu je Objava dala mjesto, a raspeti Krist pokazuje njegovu stravičnu snagu. Začuđujuće je da u svijesti mnogih kršćana grijeh sve više gubi svoj sadržaj te je i to jedan od načina njegove moći, jer će lako zaključiti: grijeha nema.

Izvorni put grijeha je oholost, laž samome sebi i o samome sebi. Otkup od ovoga je silazak Božji k nama u poniznosti. Takvom Božjem dolasku k nama prethodilo je jedno savršeno ljudsko stvorenje imenom Marija. Ona je dala svoj priistanak dolasku Boga u liku čovjeka, a izrekla je to riječima: „Evo službenice Gospodnje neka mi bude po tvojoj riječi“. Nakon toga: „Riječ tijelom postade i nastani se među nama (Iv 1, 14), i tako druga božanska osoba, Isus Krist, postade sposoban ostvariti proroštvo Izaijino: „Za naše grijeha probodoše njega, za opacine naše njega satriješe. Na njega pade kazna - radi našeg mira, njegove nas rane iscijeliše“ (Iz 53, 5).

Draga braćo i sestre, ovdje bih želio istaći jednu drugu misao: Bog po nama želi spasiti ovaj svijet. U ovom razdijeljenom svijetu, u kojem su se mnoge ideologije međusobno suprotstavljale, koje su, osim toga postale i idoli, i poslale milijune ljudi u smrt, Isus Krist želi biti spasitelj, liječnik i osloboditelj.

Isus želi preobraziti cijelog čovjeka: razum i srce, savjest i slobodu, dušu i tijelo, misli, riječi i djela. Na taj način sav čovjek postaje obnovljen, posvećen, sav Božji. Samo tako može se govoriti o novom čovjeku. Ali Isus za to treba nas ljude i kršćane: mi smo njegovo tijelo, njegova povijesna prisutnost tako da svijet vidjevši nas može prepoznati lice Isusovo i lice Božje. Nezaobilazna je naša uloga u promjeni svijeta. Naravno, i sami moramo postati novi da bismo bili posrednici novosti otkupljenja čovjeka i svijeta.

Braćo i sestre! Upravo zbog te uske povezanosti Krista s čovjekom, Krist i danas prolazi svoj križni put i to u životima mnogih ljudi. Tko od nas nije osjetio poput Isusa Krista optužbu u svom životu. Kao narod bili smo stavljeni na međunarodnu optuženičku klupu, jer smo se usudili htjeti biti slobodni. Žrtve te optužbe bile su naši hrvatski generali. Nažalost, sudi se još i danas hrvatskim generalima iz BiH. Molimo za njih da njihovo suđenje bude pravedno kako bi se što prije vratili svojim kućama i imali iskustvo slobode.

Tko nije osjetio teški križ cijele nacije, kad je trebalo obraniti domovinu od agresora? I danas mnogi proživljavaju križ jer im se uskraćuje ono najosnovnije, a to je poštovanje njima kao braniteljima koji su nam donijeli mir i slobodu, tako da se čovjek pita je li ovo Hrvatska koju su oni že-

ljeli i za koju su ginuli. Kad su krenuli u obranu nisu kalkulirali, a još manje razmišljali što će dobiti za to od Hrvatske, nego što će oni dati svojoj Hrvatskoj. To su pitanja i izazovi za ovaj narod i za najodgovornije dužnosnike zemlje tako da se čovjek pita: „Quo vadis Croatia?“ - „Kamo ideš Hrvatska?“ Branitelji su učinili svoje, mnogi su dali svoje živote, i na današnjem naraštaju i svim ostalima je da idu stopama njihovim. Umjesto da se trud i znanje uloži u izgradnju ove zemlje, mnogi su se dali na pljačkanje. S kojim pravom i u ime koga? I to je križ koga valja prihvatiti i ne predati se nemoći.

Potrebna nam je međusobna pomoć, solidarnost i razumijevanje. Svakome tko je umoran, osamljen i neshvaćen, bio to čovjek, obitelj, Crkva i nacija, dobro došla je svaka pomoć i svaka ispružena ruka. Očitovalo se to i na Isusovom križnom putu kada mu je Šimun Cirenac pružio, iako i sam umoran od dnevnog rada, pomoć u nošenju križa. Potreba ovoga časa nije produbljanje podjela nego stvaranje solidarnosti; nije špekulacija ideologija nego ostvarivanje prava ovog čovjeka na dostojanstvo, rad, obitelj, potomstvo i život. Ima nemali broj situacija u kojima se ne možemo ne pitati čija prava zastupaju nositelji vlasti u ovoj zemlji i u ime koga se zalažu za određena rješenja, kako na razini zakonodavstva tako i provedbe zakona. U bogatoj zemlji sve više je siromaha; u kršćanskoj zemlji sve više je straha i žigosanja vjernika zbog svojeg uvjerenja; u zemlji ljepote sve više je „smeća“; u zemlji ostvarene slobode sve više je bescijenja iste; u zemlji ranjene povijesti sve više je bezosjećajnosti za nju; u zemlji koja je izdržala snagom nade sve više je beznađa, praznine i napuštanja zemlje.

Ovo se ne može ne vidjeti i ovo se ne smije prešutjeti. Jer ako to ne kažemo postajemo graditelji kuće u kojoj nitko nikada neće stanovati.

Isusova patnja i križ govori nam da budeмо okrenuti prema drugima, posebno onima koji su u nevolji. Naš pogled prema Križu potaknut će nas na djelotvornu ljubav prema bližnjemu. Stoga je papa Ivan Pavao II. rekao: „Ne bojte se iskazati mu svoje patnje i možebitnu svoju osamljenost“.

Braćo i sestre, stojimo ispod križa na Kalvariji. Ovaj središnji križ na Kalvariji Kristov je križ. Pored njega su i druga dva križa. Strašan je to događaj u svojoj zbilji i značenju. Sin Božji je razapet zajedno s dva razbojnika. Zašto? Odgovor je u otajstvu Boga: Bog je ljubav.

Druga dva križa nam se čine kao da su slučajno postavljena. Pa ipak, sva tri križa predstavljaju čovječanstvo s njegovim odnosom prema Isusu - Otkupitelju. Jedni ga pogrđuju, drugi ga prihvaćaju, a on visi na drvetu jer ljubi jedne i druge.

Eto, gdje god postoji križ, patnja, tu je i Isus. Stoga je pogled na križ izvor nade i vjere. Pogled na Isusov križ potiče nas na obraćenje, na kajanje zbog počinjenih grijeha. Poziva nas na zalaganje da drugi budu slobodni.

Završavajući danas ovaj križni put Hrvatske vojske i policije, razmišljajući nad mukom, smrću i uskrsnućem Isusovim, ne zaboravimo da je pod križem stajala i Isusova majka Marija i trpjela zajedno sa svojim Sinom.

Zahvaljujem svima koji ste sudjelovali na ovom hrvatskom povijesnom križnom putu. Neka vas prati Božji blagoslov, vas i vaše drage obitelji i zagovor Majke Božje. Amen ■

<p align="center">Uprava Vojne biskupije Vojni ordinarijat u Republici Hrvatskoj</p> <p>Ksaverska cesta bb HR - 10 000 Zagreb tel: +385 1 4670 660 (centrala) tel: +385 1 4670 659 (centrala) faks: +385 1 4670 662 www.vojni-ordinarijat.hr uprava@vojni-ordinarijat.hr vojni.ordinarijat@morh.hr</p> <p>Mons. Juraj Jezerinac, vojni ordinarij</p> <p>O. Jakov Mamić, generalni vikar tel: +385 1 3784 489 jakov.mamic@morh.hr</p> <p>Don Josip Stanić, biskupski vikar za pastoral tel: +385 1 4670 660 mob: 091/4554 648 (specijal 82648) josip.stanic@morh.hr</p> <p>Robert Stipetić, kancelar tel: +385 1 4670 660 robert.stipetic@morh.hr</p> <p>Dragan Logarušić, ekonom tel: +385 1 4568 572 mob: +385 99 5793 911 dragan.logarusic@morh.hr</p> <p>S. M. Gordana Miškić, tajnica Vojnog ordinarijata tel: +385 1 3784 389 gmiskic@morh.hr</p> <p>Marinko Nikolić, osobni tajnik vojnog ordinarijata tel: +385 1 4568 587 marinko.nikolic@vojni-ordinarijat.hr</p>	<p align="center">Samostalni odjel za potporu Vojnom ordinarijatu (MORH)</p> <p>Vojni ordinarijat u RH Odjel za potporu Vojnom ordinarijatu Ksaverska cesta bb HR - 10 000 Zagreb tel: +385 1 4670 660 faks: +385 1 4670 662</p> <p>Bojnik Petar Klarić, voditelj Odjela tel: +385 1 4670 657 perica.klaric@morh.hr</p> <p>Vladimir Krpan, osobni tajnik generalnog vikara tel: +385 1 4568 580 vladimir.krpan@morh.hr</p> <p>Mladen Čobanović, viši stručni savjetnik za organizaciju tel: +385 1 4670 660 mladen.cobanovic@morh.hr</p> <p>Marija Vukovojac, stručni savjetnik tel: +385 1 4670 660 marija.vukovojac@morh.hr</p>	<p align="center">Samostalna služba za suradnju s Vojnim ordinarijatom (MUP)</p> <p>Policajska akademija Avenija Gojka Šuška 1 HR -10 000 Zagreb tel: +385 1 2391 525 (specijal 26525) faks: +385 1 2391 496 (specijal 26496)</p> <p>Josip Zagorščak, voditelj Službe tel: +385 1 2391 525 (specijal 26525) mob: 098 470 781 (specijal 84484) jzagorscak@mup.hr</p> <p>Mato Topić, policijski službenik za međunarodnu vjersku suradnju tel: +385 1 2391 527 (specijal 26527) mob: 091 4554 649 (specijal 82649) mtopic@mup.hr</p> <p>Mario Dokmanić, policijski službenik za međunarodnu vjersku suradnju tel: +385 1 2391 523 (specijal 26523) mob: 099/7031 578 (specijal 85620)</p> <p>Branko Šarkanj, policijski službenik za organizaciju i potporu tel: +385 1 2391 528 (specijal 26528) mob: 091/4563 958 (specijal 82958) bsarkanj@mup.hr</p> <p>Darko Šantek, policijski službenik za organizaciju i potporu tel: +385 1 2391 529 (specijal 26529) mob: 091/4565 464 (specijal 82644) dsantek@mup.hr</p> <p>Sanja Vrkljan Horvat, administrativna tajnica tel: +385 1 2391 525 (specijal 26525)</p>
---	---	---

ZASTITNIK KAPELANIJE	POSTROJBA	KONTAKT UREDA	KAPELAN	POMOĆNIK KAPELANA
„Gospa Snježna“ 5. kolovoz	MORH I GSOSRH Stančićeva 6 Zagreb	tel: 01/486-1345 faks: 01/456-7986	fra Marko Medo mob: 098/9044-000	stn Srećko Zmalec srecko.zmalec@mohr.hr tel: 01/456-8080 mob: 091/7635-866
„Bl. Alojzije Stepinac“ 10. veljače	Zapovjedništvo HKoV Karlovac	tel: 047/626-388 (536) faks: 047/626-456	P. Vladislav Mandura, dekan Karlovac vladislav.mandura@mohr.hr mob: 091/586-3400	stn Dražen Čulić drazen.culic@mohr.hr mob: 091/8811-862
„Sv. Leopold Mandić“ 12. svibnja	Zapovjedništvo ZOD „FKF“ Osijek	tel: 031/236-623 faks: 031/236-841	o. Ante Mihajević, dekan Osijek ante.mihajevic@mohr.hr mob: 098/269-599	prč Darko Boban mob: 091/799-1789 darko.boban@mohr.hr voj Marko Buzuk marko.buzuk@mohr.hr mob: 091/533-8266
„Gospa Velikoga hrvatskog krsnog zavjeta“ 11. rujna	2. motorizirana bojna „Pauči“ vojarna „Kralj Zvonimir“ Knin	tel/faks: 022/617-841	fra Ilija Mikulić mob: 098/432-607	stn Anton Žic anton.zic@mohr.hr mob: 098/917-0427
„Sv. Martin Tourski“ 11. studenoga	BSD Delnice	tel: 051/652-806 faks: 051/652-940	P. Mirko Vukoja mob: 099/6226-236	voj Lorenč Tomkić mob: 098/946-7773
„Sv. Petar i Pavao“ 29. lipnja	Zapovjedništvo HRZ I PZO Zagreb	tel: 01/6228-862 faks: 01/6228-484	o. Viktor Grbeša mob: 098/9737-473	ds Manda Sartori tel: 021/354-323 mob: 098/9554-177
„Sv. Nikola Biskup“ 6. prosinca	Zapovjedništvo HIRM Split	tel: 021/354-913 faks: 021/354-323	branimir.projic@mohr.hr	sk Darijo Raičić mob: 098/744-330
„Sv. Nikola Biskup“ 6. prosinca	Pomorska baza Split Split	tel: 021/354-160 (650) faks: 021/354-650	o. Jozo Mravak mob: 091/579-4868	nprč Damir Sedlar mob: 091/943-0134
„Sv. Antun Padovanski“ 13. lipnja	Dom Glavnog stožera Zagreb	tel: 01/6631-299 faks: 01/6631-397	o. Ivan Magdić mob: 091/8870-374	Nenad Veriga mob: 098/906-0816
„Sv. Petar i Pavao, apostoli“ 29. lipnja	VOB Ogulin	tel: 047/627-483 faks: 047/627-483	P. Mirko Vukoja mob: 099/6226-236	prč Mario Barišić mob: 098/886-306
„Sv. Ilija Prorok“ 20. srpnja	Logistička pukovnija Petrunja	tel: 044/562-149 faks: 044/562-230	don Milenko Majić mmajic@mohr.hr mob: 098/924-1483	npr Adam Dakić adam.dacic@mohr.hr mob: 091/725-8290
„Kraljica svete Krunice“ i „Sv. Ivan Kapistran“ 7. listopada	GOMB Vinkovci	tel: 032/348-460 faks: 032/348-460	vlč. Alojz Kovacek alozj.kovacek@mohr.hr mob: 091/251-0821	sžn Borislav Lapenda mob: 091/172-8512
„Uzvišenje svetog Križa“ 14. rujna	Gardijska motorizirana brigada Knin	tel: 022/617-810 faks: 022/617-722	fra Božo Ančić mob: 098/760-979	
„Sv. Franjo Asiški“ 4. listopada	1. motorizirana bojna „Vukovi“ voj. „Eugen Kvaternik“ Gospić	tel/faks: 053/577-201	vlč. Ivan Blaževac mob: 098/9084-983 iblazevac@yahoo.com	
„Sv. Anđeli čuvari“ 2. listopada	Inženjerska pukovnija Karlovac	tel: 047/626-603 faks: 047/626-622	P. Vladislav Mandura, dekan Karlovac vladislav.mandura@mohr.hr mob: 091/586-3400	ds Daniel Radinović 098/186-3426 tel: 047/626-621
„Bl. Ivan Merz“ 10. svibnja	SBO poligon „Eugen Kvaternik“ Slunj	tel: 047/626-824 faks: 047/626-846	stn Jurica Hećimović jurica.hecimovic@gs.t-com.hr mob: 098/980-7134	
„Sv. Valentin“ 14. veljače	Počasnno-zaštitna bojna Zagreb	tel: 01/4566-344 (367) faks: 01/4566-368	o. Zdravko Barić, dekan Zagreb mob: 091/576-2764	stn Dolores Rečić-Vragović drecic@mohr.hr mob: 091/5570-112
„Sv. Mihael arkandeo“ 29. rujna	HVU „Petar Zrinski“ Zagreb	tel: 01/3786-004 (272) faks: 01/3784-657	P. Zoran Vujčić mob: 098/337-162	prč Marijan Puljiz mob: 099/2486-662
„Sv. Gabrijel arkandeo“ 29. rujna	93. zrakoplovna baza Zadar	tel: 023/358-209 (239) faks: 023/358-209	o. Ivo Topalović, dekan Split mob: 098/423-533	npr Vinka Rogić vinka.rogic@mohr.hr mob: 098/532-045
„Sv. Ivan Krstitelj“ 24. lipnja	SzOHDL Požeга	tel/faks: 034/245-117	vlč. Željko Volarić mob: 098/340-798	stn Antun Mandić amandic@mohr.hr mob: 091/786-1333
„Sv. Obitelji“ 28. prosinca	ZZP Velika Buna	tel/faks: 01/2025-802	vlč. Slavko Rajić slavko.rajić@mohr.hr mob: 098/1632-359	
„Sv. Nikola Tavelić“ 14. studenoga	Središnjica EI Zagreb	tel/faks: 01/6631-422	vlč. Željko Savić mob: 099/873-2239	npr Ranko Vrban mob: 098/969-6794
„Sv. Sebastijan“ 20. siječnja	Pješaka pukovnija vojarna „Dračice“ Đakovo	tel: 031/839-166 faks: 031/839-156	P. Drago Majić mob: 098/186-6901	

„Majka Božja Kamenitih vrata“ 31. svibnja	MUP PU zagrebačka Petrinjska 20 10 000 Zagreb	tel: 01/4563 295 (293) faks: 01/4563 699	vlč. Marin Drago Kozić mob: 099/2680-735 (spec. 86091)	Mišo Josipović mob: 099/2292-432 (spec. 25 293) mjosipovic@mup.hr
„Sv. Mihovil arkanđeo“, podružnica Split 29. rujna	MUP PU splitsko-dalmatinska 2. policijska postaja 21 000 Split	tel: 021/215-659 faks: 021/309-395	fra Žarko Relota Mob: 099/4965-535 (spec. 86867)	Luka Galić tel. 021/307 511 (specijal 41 987) fax. 021/307 512 mob: 091/4563-741
„Sv. Mihael arkanđeo“ 29. rujna	MUP Policijska akademija Av. G. Šuška 1 10 000 Zagreb	tel/faks: 01/2391-490 (specijal 26 490)	fra Frano Musić mob: 099/2584-982 (spec. 86011)	Luka Norac Kevo tel. 01/2391 526 (specijal 26 526) mob: 091/4563-866
„Sv. Vid“ 15. lipnja	MUP PU primorsko-goranska 1. Policijska postaja 51 000 Rijeka	tel: 051/430-495 faks: 051/430-687	p. Mirko Vukoja mob: 099/6226-236	
„Sv. Mihael arkanđeo“ 29. rujna	MUP Zagreb Sjedište i Ravnateljstvo Av. gr. Vukovara 33	tel: 01/6122-712 (715) faks: 01/3788-653	o. Stjepan Hrijač, dekan mob: 099/2113-891 (spec. 84048)	Vinko Bakula tel: 01/3788 853 (specijal 88 853) mob: 091/4563-805
„Sv. Mauro“ 21. studenoga	MUP PU istarska Trg Republike 1 52 100 Pula		vlč. Ilija Jakovljević mob: 099/4965-534 (spec. 86866)	
„Sv. Juraj“ 23. travnja	MUP PU varaždinska Ivana Milčeca 10 42 000 Varaždin	tel.: 042 372 392 (spec. 86 087)	vlč. Ivica Horvat tel/faks: 042/749-400 mob: 099/2680-732 (spec. 86088)	
„Sv. Matej“ 21. rujna	MUP PU bjelovarsko-bilogorska Vlahe Paljetka bb 43 000 Bjelovar	fax: 043/886-955	preč. Damir Vrabec mob: 099/4965-536 (spec. 86868)	
„Sv. Jeronim“ 30. rujna	MUP PU osječko-baranjska Trg Lavoslava Ružičke 1 31 000 Osijek	tel.: 031/237-553 faks: 031/237-267	p. Željko Rakošec zrakosec@mup.hr mob: 099/7065-885 (spec. 85682)	
„Sv. Luka evanđelist“ 18. listopada	MUP PU šibensko-kninska Velimira Škorpika 5 22 000 Šibenik		don Darko Poljak mob: 099/2680-733 (spec. 86089)	
„Sveti Filip i Jakov, apostoli“ 3. svibnja	MUP PU zadarska Andrije Hebranga bb 23 000 Zadar		o. Ivo Topalović mob: 098/423-533	
„Sveti Marko Križevčanin“ 7. rujna	MUP PU kopriivničko-križevačka Trg Eugena Kumičića 18 48 000 Koprivnica		vlč. Ozren Bizek mob: 099/2680-731 (spec. 86087)	
„Sveti Hrvatski mučenici“ 9. rujna	MUP PU ličko-senjska Ulica Hrvatskog sokola 2 53 000 Gospić		vlč. Ivan Blaževac mob: 099/2680-729 (spec. 86085)	
„Sv. Josip“ 19. ožujka	MUP PU karlovačka Trg hrvatskih redarstvenika 6 47 000 Karlovac		vlč. Andrija Markač mob: 098/213-393	
„Sv. Vinko Palloti“ 22. siječnja	MUP PU požeško-slavonska Josipa Runjanina 1 34 000 Požega		vlč. Željko Volarić mob: 098/340-798	
„Sv. Kvirin Sisacki“ 4. lipnja	MUP PU sisacko-moslavačka Rimska 19 44 000 Sisak		don Milenko Majić mob: 098/924-1483	
„Sv. Euzebjije i Polion“ 29. svibnja	MUP PU vukovarsko-srijemska Glagoljaška 27b 32 100 Vinkovci		p. Željko Rakošec zrakosec@mup.hr mob: 099/7065-885 (spec. 85682)	
„Sv. Marko evanđelist“ 25. travnja	MUP PU brodsko-posavska Ivana Mažuranića 9 35 000 Slavonski Brod		vlč. Davorin Anđić mob: 099/4965-533 (spec. 86865)	
„Sv. Vlaho“ 3. veljače	MUP PU dubrovačko-neretvanska Dr. Ante Starčevića 13 20 000 Dubrovnik		don Ivan Borić mob: 099/2680-735 (spec. 86091)	
„Sv. Nikola biskup“ 6. prosinca	MUP PU krapinsko-zagorska Matije Gubca 53 49210 Zabok		vlč. Marin Drago Kozić mob: 099/2680-728 (spec. 86084)	
„Sv. Franjo Asiški“ 4. listopada	MUP PU međimurska Jakova Gotovca 7 40 000 Čakovec		vlč. Ivica Horvat mob: 099/2680-732 (spec. 86088)	
„Bl. Alojzije Stepinac“ 10. veljače	MUP PU virovitičko-podravska Trg bana Josipa Jelačića 19 33 000 Virovitica		vlč. Ozren Bizek mob: 099/2680-731 (spec. 86087)	